

รายงานโครงการพิเศษ

สารคดีลิขสิทธิ์

The Licenses Documentary

นายพิเชษฐ สามารถ

นายชนาธิป งามศิริเลิศสกุล

รายงานโครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีมีัลติมีเดีย คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปีการศึกษา 2561

ใบรับรองโครงการงานพิเศษ

คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เรื่อง สารคดีลิขสิทธิ์

โดย นายพิสิษฐ สามารถ และ นายชนาธิป งามศิริเลิศสกุล

ได้รับอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีมีัลติมีเดีย

(นายณภัทร ฤกษ์ศิริสุข)
กรรมการภายนอก

(อาจารย์ณัฐภณ สุเมธอติคม)
อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ณัฐภณ สุเมธอติคม)
หัวหน้าสาขาวิชาเทคโนโลยีมีัลติมีเดีย

(อาจารย์อภิญญพัทธ์ กุสิยารังสีหิณี)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

ชื่อโครงงานพิเศษ	สารคดีลิขสิทธิ์
ผู้จัดทำ	นายพิสิษฐ สามารถ นายชนาธิป งามศิริเลิศสกุล
ชื่อปริญญา	เทคโนโลยีบัณฑิต
สาขาวิชา	เทคโนโลยีมัลติมีเดีย
คณะ/มหาวิทยาลัย	คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ณัฐภณ สุเมธอริคม
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสารคดีที่สามารถสร้างจิตใต้สำนึกที่ดีในการใช้ลิขสิทธิ์ และสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีอยู่จริงในสังคมปัจจุบัน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อสารคดีลิขสิทธิ์จากผู้ที่ได้รับชมสารคดีลิขสิทธิ์เพื่อประเมินความพึงพอใจของสารคดี 100 คน โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษา พบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อสารคดี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.08

คำสำคัญ: ภาพยนตร์สารคดี ลิขสิทธิ์ สัมภาษณ์

Special Project Title	License Documentary
Authors	Mr.Phisit Samart Mr.Chanatip Ngamsirilertsakul
Degree	Bachelor of Technology Program
Major Program	Multimedia Technology
Faculty/University	Mass Communication Technology, Rajamanagala University of Technology Phra Nakhon
Advisor	Mr.Nattapon Sumathathikom
Academic Year	2018

ABSTRACT

The objectives of License documentary were to create conscious mind and showed how violation of copyright do in Thai society and to study the satisfaction survey form 100 people by using online questionnaire. The statistic to analyze were frequency, average and standard deviation. The result found that audience had the satisfaction to License documentary at a high level ($\bar{x}=4.08$).

Keywords: Documentary Film, License, Interview

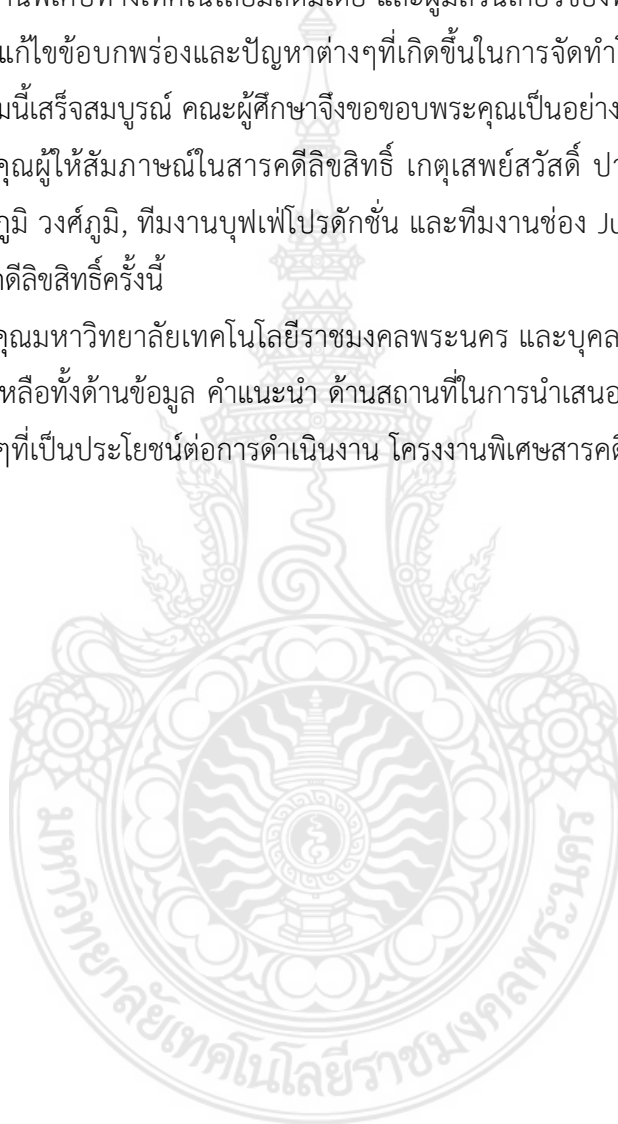
กิตติกรรมประกาศ

โครงการพิเศษสารคดีลิขสิทธิ์ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือจาก อาจารย์ ญัญภณ สุทธิคม ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ รวมไปถึงอาจารย์ ดร.ฉันทนา ปาปัดดา อาจารย์ประจำวิชาโครงการพิเศษทางเทคโนโลยีมีลติมีเดีย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ให้ข้อเสนอแนะแนวคิดตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องและปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในการจัดทำโครงการพิเศษมาตลอดจนโครงการพิเศษเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ คณะผู้ศึกษาจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ในสารคดีลิขสิทธิ์ เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา, ชีชา อมาตยกุล, ภาคภูมิ วงศ์ภูมิ, ทีมงานบุฟเฟ่โปรดักชั่น และทีมงานช่อง Justdit ที่เสียสละเวลามาให้สัมภาษณ์ในสารคดีลิขสิทธิ์ครั้งนี้

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และบุคลากรทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือทั้งด้านข้อมูล คำแนะนำ ด้านสถานที่ในการนำเสนองาน กองทุนนวัตกรรมและข้อเสนอแนะต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน โครงการพิเศษสารคดีลิขสิทธิ์ ในครั้งนี้ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
1.4 นิยามศัพท์	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน	4
2.2 แนวคิดและระบบการให้ความคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์	10
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับสารคดี	14
2.4 ทฤษฎีภาษาของสื่อ	16
2.5 ทฤษฎีการสัมภาษณ์	20
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	
3.1 ขั้นตอนดำเนินโครงการพิเศษ	21
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	22
3.3 เครื่องมือที่ใช้	23
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
3.5 สถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูล	23
บทที่ 4 ผลการดำเนินงาน	
4.1 ผลการผลิตสื่อ	24
4.2 ผลการศึกษาและประเมินผล	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการศึกษา	31
5.2 อภิปรายผล	32
5.3 ข้อเสนอแนะ	32
เอกสารอ้างอิง	33
ภาคผนวก	
ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	36
ประวัติผู้จัดทำ	37

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	จำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ	24
4.2	จำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ	25
4.3	ตารางการแปลความหมายข้อมูลของแบบประเมินความเหมาะสม	25
4.4	ผลการศึกษาและประเมินผลด้านเนื้อหาของสื่อของสารคดีลิขสิทธิ์	25

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
4.1	ส่วนหัวข้อของสารคดี	24
4.2	ตั้งคำถามให้ผู้สัมภาษณ์ตอบคำถามในแต่ละข้อ	25
4.3	ให้สัมภาษณ์โดย Buffet Production	25
4.4	ให้สัมภาษณ์โดยผู้กำกับจากภาพยนตร์เรื่อง “Home Stay” ภาคภูมิ วงศ์ภูมิ	26
4.5	ให้สัมภาษณ์โดยน้ำเน็ก - เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา	26
4.6	ให้สัมภาษณ์โดยคุณคิตตี้ - ชีชา อมาตยกุล	27
4.7	ให้สัมภาษณ์โดย Just ดู It	27
4.8	กล่าวถึงประเด็นการลักลอบขายหนังบนเว็บไซต์อินเทอร์เน็ต	28
4.9	ตั้งคำถามฝากไว้ให้คิดก่อนจบสารคดีลิขสิทธิ์	28

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

โครงการนี้มีที่มาจาก “ปัญหาด้านลิขสิทธิ์” ซึ่งเป็นปัญหาที่มีมานานในสังคมไทยและไม่สามารถจัดให้หมดไปจากสังคมไทยได้ ปัญหาด้านลิขสิทธิ์นั้นมิได้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านของการละเมิดลิขสิทธิ์รูปภาพ หรือไม่ว่าการละเมิดลิขสิทธิ์สื่อสิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ รวมไปถึงผลงานเพลงต่าง ๆ ก็ได้มีการละเมิดลิขสิทธิ์มากมาย รวมไปถึงการใช้ช่องว่างของกฎหมายในการหาช่องทางเพื่อละเมิดลิขสิทธิ์ ด้วยจากนิสัยของคนไทยที่ชอบใช้คำว่า “ไม่เป็นอะไรหรอก” ทำให้เกิดความเคยชินของนิสัยทำให้คนไทยไม่ตระหนักถึงมูลค่าของลิขสิทธิ์หรือทรัพย์สินทางปัญญาเลย อย่างที่หลาย ๆ ปัญหาได้เกิดขึ้นมาในประเทศไทย รวมไปถึงประเด็นถกเถียงเกี่ยวกับคำว่าลิขสิทธิ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก็สามารถนำมาเป็นกรณีศึกษาได้เป็นอย่างดีเช่นกัน

กรณีศึกษาของเรื่องลิขสิทธิ์ในปัจจุบันมิให้ศึกษาหลากหลายข่าวสารจากหน้าหนังสือพิมพ์ หรือหน้าข่าวบนเว็บไซต์ออนไลน์ เช่น Facebook หรือเว็บข่าวของสำนักข่าวต่าง ๆ มากมาย ซึ่งข่าวเรื่องปัญหาลิขสิทธิ์มักจะมีมาไม่บ่อยนักจากแหล่งข่าวเหล่านี้ แต่เราสามารถเห็นได้จากในสื่อ social network ในปัจจุบันที่มีการละเมิดผลงานทางลิขสิทธิ์ ที่แม้กระทั่งหลาย ๆ คนที่เป็นผู้เสพสื่อเองก็ยังไม่รู้ว่าตนเองกำลังละเมิดลิขสิทธิ์อยู่ ยกตัวอย่างเช่น มีการ live streaming ภาพยนตร์ที่เพิ่งลงแผ่นขายอย่างถูกต้องตามกฎหมายบนหน้าของ Facebook แล้วมีคนรับชมเป็นหลักพัน หลักหมื่น หรือแม้กระทั่งการที่มีผลงานภาพยนตร์ถูกนำไปอัปโหลดขึ้นสื่อ social network ต่าง ๆ เช่น Youtube ที่มีการอัปโหลดภาพยนตร์แล้วมียอดรับชมถึงหลักล้านอย่างเช่นเรื่อง “สมภักดิ์เสียน” ซึ่งแม้กระทั่งผู้สร้างจะดำเนินการแต่ก็ไม่มีผลอย่างไรได้ถูกแก้ไขหรือถูกดำเนินคดีอย่างถูกต้องเลย

สรุปจากปัญหาข้างต้นผู้จัดทำจะพบได้ว่าประเทศนั้นมีปัญหาเรื่องลิขสิทธิ์อย่างชัดเจน แถมยังเป็นปัญหาที่ใหญ่และมีผลกระทบในวงกว้างไม่ว่าจะทั้งวงการภาพยนตร์ วงการเพลง รวมไปถึงวงการสื่อสิ่งพิมพ์เช่น นิตยสาร ซึ่งจากผลกระทบด้านการละเมิดลิขสิทธิ์นั้นทำให้ผู้ผลิตผลงานเสียผลประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นด้านรายได้ ทำให้ผู้ผลิตผลงานน้อยลงไปเรื่อย ๆ และทำให้ไม่มีผลงานของคนไทยในระดับโลก ผู้จัดทำจึงมีแนวคิดที่จะทำสารคดีเรื่อง “ลิขสิทธิ์” เพื่อที่จะสร้างจิตสำนึกที่ดีให้แก่ผู้ที่ได้รับชมในเรื่องของลิขสิทธิ์

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อสร้างสารคดีที่สามารถสร้างจิตใต้สำนึกที่ดีในการใช้ลิขสิทธิ์และสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีอยู่จริงในสังคมปัจจุบัน

1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อสารคดีลิขสิทธิ์

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1.3.1 ด้านเนื้อหา

ผู้จัดทำโครงการได้ตั้งขอบเขตของการศึกษาเนื้อหาเพื่อผลิตสารคดีเรื่อง “ลิขสิทธิ์” เกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทย

1.3.2 ด้านประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ เด็กวัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปีไปจนถึงผู้ใหญ่ทำงานที่มีอายุตั้งแต่อายุ 40 ปี จำนวน 100 คนที่ได้รับชมสารคดีลิขสิทธิ์ที่เผยแพร่ผ่านทาง Facebook

1.3.3 ด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ สารคดีลิขสิทธิ์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้ชมที่ได้รับชมสารคดีลิขสิทธิ์

1.3.4 ขอบเขตด้านเวลา

โครงการนี้ใช้เวลาในการสร้างสรรค์ผลงานตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2560 จนถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2562

1.3.5 ช่องทางการเผยแพร่ผลงาน

นำเสนอผลงานผ่านทาง Facebook

1.3.6 ผลการทดสอบและประเมินผล

ประเมินความพึงพอใจของผู้ชมที่ได้รับชมสารคดีลิขสิทธิ์ที่ได้เผยแพร่ผ่านทาง Facebook โดยแบบสอบถาม

1.4 นิยามศัพท์

1.4.1 ภาพยนตร์สารคดี หมายถึง เป็นภาพยนตร์ที่บันทึกเหตุการณ์จริงหรือแสดงให้เห็นสภาพทางสังคมอย่างสร้างสรรค์ โดยไม่ได้ทำเป็นนวนิยาย เป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ สังคม และวิทยาศาสตร์หรือเศรษฐศาสตร์ ไม่ว่าจะในรูปแบบของการบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง หรือการจัดสร้างตกแต่งขึ้นมาใหม่ แต่เนื้อหาการแสดงออกเน้น

ข้อเท็จจริงมากกว่าความบันเทิง และเป็นเรื่องที่ผูกพันกับเหตุการณ์และบุคคลจริงโดยไม่มีการแสดง ภาพยนตร์สารคดีเป็นภาพยนตร์ที่ตั้งใจให้เป็นบันทึกบางแง่มุมของความเป็นจริงบางอย่าง แรกเริ่ม เพื่อวัตถุประสงค์ในการสอนหรือการเก็บรักษาบันทึกทางประวัติศาสตร์ คำว่า “Documentary” นี้ คิดขึ้นโดย John Grierson ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ชาวสก๊อตแลนด์ ในค.ศ. 1926 โดยให้คำจำกัดความภาพยนตร์สารคดีว่าเป็น "การปฏิบัติที่เป็นการสร้างสรรค์ในสิ่งที่เป็นจริง" เพื่ออธิบายงาน ภาพยนตร์ของ Robert Flaherty ซึ่งเป็นคนแรกที่สร้างภาพยนตร์เกี่ยวกับการวิจารณ์สังคมโดย บรรยายให้เห็นภาพของคนจริงในสถานการณ์จริง

1.4.2 ลิขสิทธิ์ หมายถึง รายการที่เสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดย รายการนั้นให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน สารคดีมักเสนอเน้นเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่อง หนึ่ง อาจมีรายละเอียดแง่มุมเดียวหรือหลายแง่มุม และมีวิธีการนำเสนอได้หลายลักษณะสารคดีที่ดีควรมีเอกภาพ

1.4.3 สัมภาษณ์ หมายถึง พูดคุย หรือซักถามเพื่อนำเรื่องราวไปเผยแพร่ทางสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุกระจายเสียงโทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1 ได้สารคดีเรื่อง “ลิขสิทธิ์” ที่สามารถสร้างจิตใต้สำนึกที่ดีในเรื่องการใช้ลิขสิทธ์ให้แก่ผู้ชม
- 1.5.2 ผู้ชมสามารถเข้าใจปัญหาเรื่อง “การละเมิดลิขสิทธ์”

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำโครงการเรื่อง สารคดีลิขสิทธิ์ ได้นำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ประกอบการจัดทำโครงการ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน
- 2.2 แนวคิดและระบบการให้ความคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์
- 2.3 ทฤษฎีสารคดี
- 2.4 ทฤษฎีภาษาของสื่อ แนวคิดเกี่ยวกับสารคดี
- 2.5 ทฤษฎีการสัมภาษณ์

2.1 แนวความคิดที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

2.1.1 กลุ่มทฤษฎีการควบคุมทางสังคม

เพ็ญศิริ กลั่นทกสุวัฒน์ (2553) ทฤษฎีควบคุมทางสังคมจะเน้นการอธิบายถึงกลไกในการควบคุมและป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนไปกระทำความผิด ด้วยวิธีการหล่อหลอมให้เด็กและเยาวชนมีภูมิคุ้มกันที่ดี และไม่ไปสร้างความเดือดร้อน ให้แก่ผู้อื่นในสังคม ซึ่งผู้ศึกษาได้นำทฤษฎีควบคุมทางสังคม (Social Control Theories) ทฤษฎีพันธะ ทางสังคมของ ทราวิช เฮอร์ชี่ มาอธิบาย โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1.1 ทฤษฎีพันธะทางสังคม

เฮอร์ชี่ได้นำเสนอทฤษฎีพันธะทางสังคมว่าบุคคลที่ให้ความสำคัญหรือมีความผูกพันกับองค์การหรือกลุ่มสังคม อันได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน และเพื่อน จะไม่มีแนวโน้มในการก่ออาชญากรรม โดยเฮอร์ชี่ได้แบ่งกลุ่มพันธะทางสังคมออกเป็น 4 ประเภท คือ ความผูกพัน ข้อผูกมัด การเข้าร่วม และความเชื่อ

1) ความผูกพัน (attachment) หมายถึง ความรู้สึกผูกพันหรือความตระหนักรู้ในสิ่งที่ผิดชอบชั่วดี ซึ่งจะได้รับการพัฒนามาจากการเลี้ยงดูจากบิดามารดา ดังนั้นหากบุคคลใดปราศจากความผูกพันกับคนในสังคม เช่น คนในครอบครัว คนในโรงเรียน คนในชุมชน ก็จะมีความเสี่ยงที่จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือทำผิดกฎหมายได้

2) การมีข้อผูกมัด (Commitment) หมายถึง การพิจารณาใคร่ครวญถึงประโยชน์และผลเสียที่จะตามมาจากการกระทำ ซึ่งหากบุคคลใดมีการศึกษา หรือมีหน้าที่การทำงานที่มั่นคง ก็จะเกิดความคิดใคร่ครวญถึงประโยชน์และผลเสียที่จะตามมาสูงกว่าบุคคลทั่วไป เนื่องจาก

หากกระทำผิดๆแล้ว อาจทำให้เกิดความเสี่ยงที่จะต้องสูญเสียสิ่งที่ตนเองสร้างมาทั้งหมดไป ทั้งในด้าน การศึกษาที่สูง หรือแม้กระทั่งตำแหน่งหน้าที่การงานที่มีอยู่

3) การเข้าร่วม (Involvement) หมายถึง การเข้าไปใช้เวลาทั้งหมดกิจกรรม อย่างไม่อย่างหนึ่ง ซึ่งหากบุคคลใดทุ่มเทเวลาอยู่กับการทำความดี โดยเป็นไปตามกฎระเบียบและ บรรทัดฐานทางสังคมแล้วบุคคลนั้นก็จะมีเวลาหรือโอกาสไปกระทำผิดอื่น ๆ ได้เลย

4) ความเชื่อ (Belief) หมายถึง การยอมรับค่านิยมหรือบรรทัดฐานทาง สังคม เนื่องจากบุคคลมีความคิดว่ากฎหมายเป็นสิ่งที่ไม่สามารถฝ่าฝืนได้ จึงไม่คิดที่จะกระทำผิด กฎหมาย ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้เด็กและเยาวชนที่อยู่ใกล้ชิดหรือผูกพันกับบิดามารดา หรือครูที่โรงเรียน จะเกิดการยอมรับในบรรทัดฐานที่สังคมกำหนด และไม่กระทำผิดกฎหมาย

หลังจากที่เฮอร์ชี่ได้นำเสนอทฤษฎีพันธะทางสังคมแล้ว ได้มีการทดสอบ ทฤษฎีที่นำเสนอซึ่งผลการวิจัยพบว่า เยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมต่ำจะมีโอกาสที่กระทำผิด กฎหมาย เว้นแต่ความผูกพันกับเพื่อนที่ให้ผลตรงกันข้ามกับสมมติฐานของทฤษฎี โดยเฮอร์ชี่พบว่า เยาวชนที่มีความผูกพันกับเพื่อนที่เป็นกลุ่มอาชญากรหรือเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีแนวโน้มที่ จะทำผิดกฎหมาย ซึ่งข้อสรุปลักษณะนี้ได้รับการสนับสนุนจากการศึกษางานวิจัยจำนวนมาก โดยผล การศึกษาส่วนใหญ่พบว่าเด็กและเยาวชนที่มีความผูกพันกับบิดามารดา น้อย จะทำให้เยาวชนมี พฤติกรรมอาชญากรรมสูงกว่าเด็กและเยาวชนที่มีความผูกพันกับบิดามารดามาก

ส่วนการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ด้านความผูกพันกับสถานศึกษาที่มีต่อ พฤติกรรมอาชญากรรมของเยาวชน พบว่ามีงานวิจัยจำนวนมากที่สนับสนุนสมมติฐานทฤษฎีดังกล่าว โดยผลการวิจัยพบว่า เยาวชนที่มีพฤติกรรมอาชญากรรมจะเป็นบุคคลที่ไม่มีความสนใจต่อผลการ เรียน ความรู้สึกของอาจารย์และไม่ชอบไปโรงเรียน รวมทั้งส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มี ระดับการศึกษาต่ำ

งานวิจัยในประเทศไทยที่กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลของการกระทำผิดของ เยาวชน โดยใช้ทฤษฎีการพันธะทางสังคมมาวิเคราะห์ จากการศึกษาพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่ ปรากฏผลไปในทิศทางเดียวกันว่าความผูกพันทางสังคมส่งผลต่อเรื่องการกระทำผิดของเด็กและ เยาวชน โดยผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดทางอาญาของเด็กและเยาวชนมา จากปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมที่น้อย โดยผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม ด้านความผูกพัน ข้อผูกมัดหรือพันธะสัญญา น้อย จะทำให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาก ดังนั้นการให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัวจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะเป็นสถาบันในการสร้าง พฤติกรรมหรือหล่อหลอมพัฒนาบุคคลให้เป็นคนดี ตลอดจนถึงสังคม ชุมชน และสถาบันศาสนาก็ล้วน เป็นรากฐานสำคัญในการช่วยพัฒนาบุคคลให้เป็นคนดี และเลือกการดำเนินชีวิตในทางที่ถูกต้องและ เหมาะสม

สรุปทฤษฎีการควบคุมทางสังคมเป็นทฤษฎีอาชญาวิทยาที่ได้รับความนิยมอย่างมาก เนื่องจากทฤษฎีนี้มีหลักการที่มีเหตุผลและสอดคล้องกับความคิดของคนในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันครอบครัวโรงเรียน ศาสนา ที่จะเป็นส่วนสำคัญในการป้องกันไม่ให้บุคคลไปประกอบอาชญากรรม หากบุคคลใดมีความผูกพันต่อสถาบันต่างๆ น้อย ก็จะมีผลให้เป็นบุคคลที่มีแนวโน้มที่จะไปประกอบอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายและชีวิตร่างกายทั่วไปได้ง่าย ซึ่งทฤษฎีนี้มีประเด็นที่น่าสนใจที่อธิบายเกี่ยวกับอาชญากรรมในมิติต่างๆ ดังต่อไปนี้อย่างชัดเจน คือ

1) เยาวชนที่กระทำผิด ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ขาดความอบอุ่นและไม่ได้ให้ความสนใจและมีภูมิหลังเกี่ยวกับความผูกพันในครอบครัวน้อย เนื่องจากเยาวชนอาจจะมาจากครอบครัวที่แตกแยกหรือมีเพียงบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียวเป็นหัวหน้าครอบครัว

2) บุคคลที่ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตครอบครัวส่วนใหญ่มักจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือกระทำผิดกฎหมาย ตัวอย่างเช่น ติดการพนัน เสพยาเสพติด ติดสุรา ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวได้อธิบายว่า บุคคลเหล่านี้ไม่มีกลไกในการควบคุมพฤติกรรมที่สำคัญ คือ ความผูกพันทางสถาบันครอบครัว จึงทำให้ไม่มีจุดมุ่งหมายในชีวิตและจะถูกชักจูงให้ไปกระทำผิดได้ง่ายกว่าปกติ

3) บุคคลที่กระทำผิดกฎหมายส่วนใหญ่จะมีลักษณะนิสัยชอบอยู่คนเดียว ไม่ต้องการยุ่งเกี่ยวกับผู้ใด โดยบุคคลดังกล่าวจะไม่มี ความผูกพันทางสังคม รวมทั้งจะเป็นบุคคลที่ไม่มีความเชื่อหรือศรัทธาศาสนาซึ่งทฤษฎีนี้จะอธิบายว่าบุคคลเหล่านี้ไม่มีสิ่งที่จะต้องสูญเสียในสังคม เนื่องจากไม่มีการลงทุนอะไรในสังคมจึงทำให้กระทำผิดกฎหมายง่าย

2.1.1.2 กลุ่มทฤษฎีการเรียนรู้

นักอาชญาวิทยากลุ่มหนึ่งมีความคิดว่าพฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้ของบุคคลในชีวิตจริง กล่าวคือ การที่บุคคลได้เข้าไปเรียนรู้ประสบการณ์หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีแต่บุคคลที่มีพฤติกรรมเสีย จะทำให้เด็กและเยาวชนเกิดการเรียนรู้การกระทำผิดในรูปแบบต่างๆ ซึ่งจากการศึกษาพบนักอาชญาวิทยาจำนวน 2 ท่าน ที่กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ คือ

- 1) ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง ของเอ็ดวินเฮซ ชัทเทอร์แลนด์
- 2) ทฤษฎีการเรียนรู้ ของเอเคอร์

2.1.2 กลุ่มทฤษฎีความกดดันทางสังคม

ทฤษฎีความกดดันทางสังคมเป็นทฤษฎีที่นำเสนอว่าอาชญากรรมเกิดขึ้นจากสภาวะแวดล้อมของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่านิยมหรือจุดมุ่งหมายของสังคมที่เน้นในเรื่องวัตถุนิยมทำให้เกิดความกดดันแก่บุคคลในสังคม ทำให้แต่ละบุคคลจะต้องปรับตัวเองให้สามารถอยู่รอดในสังคมได้ ซึ่งพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรืออาชญากรรมก็เป็นการปรับตัวรูปแบบหนึ่ง ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอ

แนวคิดของนักทฤษฎี 2 ท่าน ที่กล่าวถึงทฤษฎีความกดดันทางสังคม คือ ทฤษฎีกดดันทางสังคม ของ โรเบิร์ต เมอร์ตัน และ ทฤษฎีวิวัฒนาการของ อัลเบิร์ต โคเฮน

2.1.2.1 ทฤษฎีกดดันทางสังคม

โรเบิร์ต เมอร์ตัน นักทฤษฎีชาวอเมริกา ได้กล่าวไว้ว่าสภาพสังคมมีอิทธิพลต่อการปลูกฝังให้บุคคลมีค่านิยมบางประการ เช่น นิยมใฝ่หาความร่ำรวย แต่ในขณะที่โครงสร้างทางสังคมไม่อาจทำให้บุคคลต่างๆสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามต้องการนั้นได้ เช่น ไม่มีโอกาสได้รับการศึกษา ไม่มีโอกาสในการหางานที่มีรายได้สูง ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้บุคคลบางกลุ่มต้องใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องมาเพื่อให้ได้สิ่งที่ปรารถนาตัวอย่างเช่น ไปปล้นทรัพย์ ลักทรัพย์ เพื่อให้ตนเองมีรายได้ที่สูงมากยิ่งขึ้น

ทฤษฎีของเมอร์ตันได้ใช้โครงสร้างทางสังคมอธิบายสาเหตุที่คนชนชั้นล่างมีการกระทำผิดสูงกว่าชนชั้นกลางหรือสูง ทั้งนี้ เนื่องจากความสามารถในการสร้างฐานะด้วยตนเองของคนชนชั้นกลางหรือชนชั้นสูงมีโอกาสมากกว่าคนชนชั้นล่าง แต่ในขณะเดียวกันค่านิยมของคนในสังคมกลับมุ่งเน้นในด้านวัตถุนิยม ความร่ำรวย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้คนชนชั้นล่างได้รับความกดดันมากกว่าชนชั้นอื่นๆในสังคม เป็นเหตุทำให้มีการโต้ตอบความกดดันนี้ ในรูปแบบต่างๆ ซึ่งเมอร์ตันได้แบ่งการโต้ตอบความกดดันไว้ 5 รูปแบบ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) รูปแบบการปฏิบัติตาม แม้บุคคลจะได้รับความกดดันจากค่านิยมทางสังคมให้ตนเองต้องขยันฐานะให้เป็นผู้ร่ำรวย แต่ก็ยังคงเลือกที่จะปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม กล่าวคือเลือกที่จะตั้งใจศึกษาเล่าเรียนและประกอบอาชีพที่สุจริต

2) รูปแบบการเปลี่ยนแปลง บุคคลเหล่านี้ยอมรับค่านิยมทางสังคมในการที่จะสร้างความร่ำรวยให้แก่ตนเอง แต่บุคคลเหล่านี้กลับไม่เลือกที่ดำเนินการด้วยวิธีตามบรรทัดฐานทางสังคม ด้วยเหตุนี้บุคคลเหล่านี้จึงทำผิดกฎหมายหรือละเมิดศีลธรรม เพื่อสร้างรายได้หรือหาวิธีการที่ร่ำรวยมากยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น ค้ายาเสพติด เป็นโสเภณี หรือตั้งแก๊งลักทรัพย์ เป็นต้น ทั้งนี้ เมอร์ตันได้นำเสนอว่าคนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มคนชนชั้นต่ำในสังคม เนื่องจากกลุ่มคนกลุ่มนี้จะถูกปิดกั้นจากโครงสร้างในสังคมจึงทำให้กลุ่มคนเหล่านี้ได้รับความกดดันจากสังคมสูงมากที่สุด

3) รูปแบบการยึดถือวัฒนธรรมใหม่ ซึ่งเป็นการปรับตัวของบุคคลที่เลิกยึดถืออุดมการณ์ของวัฒนธรรมเดิม แต่ในขณะเดียวกันต้องการให้ตนเองปลอดภัย จากการละเมิดกฎระเบียบของสังคมด้วยเหตุนี้ จึงทำให้บุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่จะไม่เสียใจกับการไม่บรรลุอุดมการณ์เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ได้ละทิ้งสิ่งเหล่านี้ไปแล้ว ดังนั้น หากไม่ประสบความสำเร็จไม่มากนัก ก็ไม่ได้คาดหวังว่าจะได้รับอะไรไปมากกว่านี้

4) รูปแบบล่าถอย เป็นการไม่ยอมรับหรือล่าถอยจากการบรรลุจุดมุ่งหมายทางสังคมการปฏิบัติตามวิธีการที่ได้รับการยอมรับ ดังนั้นคนที่ยึดแนวนี้อาจจะหลีกเลี่ยงหนีออกจากแรงกดดันหรือความต้องการทางสังคม ตัวอย่างเช่น บุคคลที่เสพยาเสพติด โสเภณี

5) รูปแบบการปฏิบัติ บุคคลกลุ่มนี้รู้สึกผิดหวังกับจุดมุ่งหมายทางสังคม จึงได้เปลี่ยนจุดมุ่งหมายใหม่ ซึ่งวิธีการอาจจะต้องใช้กำลังปฏิบัติทางการเมือง แต่ประเด็นสำคัญอยู่ที่บุคคลพวกนี้จะไม่หยุดการเป็นสมาชิกของสังคม และเริ่มที่จะอาศัยอยู่ภายใต้วัฒนธรรมใหม่ที่ตนเห็นว่าเหมาะสมกว่า

หลังจากที่เมอร์ตันได้นำเสนอทฤษฎีความกดดันจากโครงสร้างทางสังคม ได้มีการศึกษาวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎีของเมอร์ตันจำนวนมาก เป็นเหตุให้เกิดการเสนอแนะและพัฒนาทฤษฎีนี้ ซึ่งงานวิจัยที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นการพัฒนาทฤษฎีนี้โดยตรงก็คือการศึกษาของอัลเบิร์ต โคเฮน ซึ่งนำเสนอทฤษฎีใหม่ชื่อว่าทฤษฎีวิวัฒนาการ โดยมีการละเอียดดังนี้

2.1.2.2 ทฤษฎีวิวัฒนาการ

อัลเบิร์ต โคเฮนได้นำเสนอว่าเยาวชนวัยรุ่นส่วนใหญ่จะกระทำผิดเป็นในรูปแบบลักษณะกลุ่ม จะไม่กระทำผิดคนเดียว และจะมีพฤติกรรมการกระทำผิดที่ไม่มีจุดหมาย แต่จะเป็นการแสดงออกถึงการต่อต้านทางสังคม ซึ่งจะมีความแตกต่างจากอาชญากรรมทั่วไปที่ส่วนใหญ่จะมีวัตถุประสงค์ในการกระทำผิด ตัวอย่างเช่น ต้องการแก้แค้น หรือต้องการทรัพย์สิน โคเฮนมีความคิดว่าการกระทำผิดเหล่านี้เป็นการโต้ตอบวัฒนธรรมทางสังคมที่ยกย่องบรรทัดฐานของชนชั้นกลาง ตลอดจนถึงยังเป็นวิธีการที่ทำให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งจะเป็นการทำให้เยาวชนได้รับความนับถือจากเพื่อนในกลุ่มมากขึ้นด้วย

ทฤษฎีของโคเฮน ได้เน้นถึงความสำคัญของค่านิยมและความเป็นอยู่ของบุคคลในสังคมที่มีค่านิยมและความเป็นอยู่แตกต่างกัน โดยเด็กและเยาวชนที่มาจากครอบครัวชนชั้นล่างจะถูกอบรมเลี้ยงดูให้เป็นผู้ที่มีความเป็นอยู่ตามสัญชาตญาณ และปลูกฝังให้มีค่านิยมที่เน้นให้การตอบสนองความพึงพอใจในระยะสั้น โดยไม่ต้องคิดถึงผลที่จะตามมา ในขณะที่เด็กและเยาวชนที่มาจากชนชั้นกลางจะได้รับการเลี้ยงดูให้รู้จักยับยั้งชั่งใจ มีการวางแผนระยะยาว และสามารถควบคุมความก้าวร้าวได้

ด้วยความแตกต่างของค่านิยมชนชั้นที่มีอยู่ในสังคมที่ในสถานศึกษาจะทำให้การยอมรับค่านิยมของชนชั้นกลางมากกว่า จึงทำให้ค่านิยมของชนชั้นกลางถูกใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลนักเรียนในสถานศึกษา เป็นเหตุให้เยาวชนที่มาจากครอบครัวชนชั้นล่างเกิดสภาวะกดดันและไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษา เนื่องจากไม่สามารถแข่งขันกับเยาวชนที่มาจากชนชั้นกลางได้ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้เยาวชนเกิดความรู้สึกต่อต้านสถานศึกษาและค่านิยมของชนชั้นกลาง ซึ่งโคเฮนเรียกเหตุการณ์นี้ว่า การต่อต้านต่อสิ่งที่ต้องการแต่ไม่สามารถบรรลุถึงเป้าหมายได้ โดยกลุ่มเยาวชน

กลุ่มที่ต่อต้านนี้จะกันมากขึ้น เพื่อสร้างค่านิยมใหม่ของตนเอง ซึ่งกลุ่มเยาวชนเหล่านี้จะมีพฤติกรรมไปในลักษณะที่มีเจตนามุ่งร้าย คือร้ายและไม่มุ่งหวังประโยชน์

ประโยชน์แม้ทฤษฎีวิวัฒนาการของโคเฮนจะนำทฤษฎีของเมอร์ตันมาพัฒนา แต่ทั้งสองทฤษฎีก็มีความแตกต่างกันหลายด้าน ประการแรกทฤษฎีของเมอร์ตันมุ่งเน้นว่าพฤติกรรมอาชญากรรมนั้นมีจุดประสงค์อาชญากรรมเป็นการตอบโต้ต่อโครงสร้างทางสังคมที่กีดกันผู้กระทำผิดไม่ทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายของสังคมในขณะที่โคเฮนมุ่งอธิบายพฤติกรรมอาชญากรรมที่ไม่มีจุดมุ่งหมาย ประการที่สองแม้ว่าพฤติกรรมอาชญากรรมตามทฤษฎีของโคเฮนจะเป็นการปรับตัวคล้ายคลึงกับการปรับตัวรูปแบบการปฏิบัติของเมอร์ตันแต่เป็นการปฏิบัติต่อวัฒนธรรมหลักของชนชั้นกลาง ไม่ใช่การปฏิบัติต่อโครงสร้างทางสังคม

งานวิจัยในประเทศไทยที่กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลของการกระทำผิดของเยาวชน โดยใช้ทฤษฎีความกดดันทางสังคมมาวิเคราะห์ จากการศึกษาพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่ปรากฏผลไปในทิศทางเดียวกันว่าเด็กและเยาวชนที่ขาดโอกาสทางสังคมในด้านต่างๆ เช่น ขาดโอกาสทางการศึกษา หรือมีฐานะยากจนจะมีความกดดันและจะมีพฤติกรรมต่อต้านทางสังคม โดยการรวมกลุ่มหรือสร้างอัตลักษณ์ในรูปแบบของตนเอง เพื่อให้เกิดการยอมรับในกลุ่ม เช่น เสพยาเสพติด ยกพวกตีกัน แข่งรถจักรยานยนต์ ดังเช่นงานวิจัยของวรวัตต์ ชาญวิรัตน์ (2557) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเข้ากลุ่มรถจักรยานยนต์ซึ่งของวัยรุ่นในพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น โดยผลการศึกษาพบว่า การเข้าร่วมกลุ่มรถจักรยานยนต์เกิดจากการต้องการความเป็นจุดเด่นต้องการเพื่อนและต้องการการยอมรับ เช่นเดียวกับงานวิจัยของผจงจิต อินทสุวรรณ และคณะ ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการติดยาเสพติดของเยาวชน โดยผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่จะอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะยากจน ครอบครัวไม่อบอุ่น รวมทั้งเยาวชนบางคนไม่มีโอกาสได้เรียนหนังสือหรือจบการศึกษาในระดับชั้นประถมเท่านั้น จึงทำให้กลุ่มเด็กและเยาวชนดังกล่าวหลีกเลี่ยงปัญหาชีวิตโดยการเสพยาเสพติด หรือไปกระทำความผิดกฎหมายอื่นๆ

กล่าวโดยสรุปทฤษฎีความกดดันมีหลักการสำคัญว่าระบบโครงสร้างทางสังคมได้สร้างความกดดันให้แก่คนในสังคม ทำให้บุคคลที่ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามค่านิยมของสังคมได้ ต้องออกมาโต้ตอบความกดดันดังกล่าวด้วยการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนต่างๆหรือมีพฤติกรรมอาชญากรรม ซึ่งเมื่อนำทฤษฎีความกดดันมาวิเคราะห์ถึงสาเหตุการเกิดอาชญากรรมในสังคมจะพบว่าทฤษฎีนี้สามารถอธิบายอาชญากรรมหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้หลายประเภท เช่น การเสพยาเสพติด การแข่งขันรถจักรยานยนต์ นอกจากนี้ทฤษฎีนี้ยังสามารถอธิบายอาชญากรรมที่ผู้กระทำความผิดทำไปด้วยความโกรธแค้น หรือบันดาลโทสะได้ด้วยเช่นกันเช่น คดีความผิดต่อทรัพย์เพื่อต้องการทรัพย์สินไปใช้จ่าย เนื่องจากไม่สามารถหาเงินหรือรายได้ด้วยวิธีการที่ถูกตามกฎหมาย

2.2 แนวคิดและระบบการให้ความคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์

การคุ้มครองลิขสิทธิ์ได้พัฒนามาจนเป็นระบบลิขสิทธิ์ในทุกวันนี้และเป็นที่ยอมรับกันโดยนานาประเทศทั่วโลกที่มีปรัชญาทางสังคม เศรษฐกิจ หรือการเมือง ที่แตกต่างกันไป โดยมีแนวคิดเหตุผลของการคุ้มครองลิขสิทธิ์ และระบบการคุ้มครองลิขสิทธิ์ ดังนี้

2.2.1 แนวคิด เหตุผลของการคุ้มครองลิขสิทธิ์และระบบการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ การให้ความคุ้มครองสิทธิทางลิขสิทธิ์ (Copyright) มีประวัติและที่มาของการพัฒนาการให้ความคุ้มครองมาเป็นหลักสิทธิต่างๆเหล่านี้เกิดจากความคิดของมนุษย์ที่ได้คิดสร้างสรรค์ผลงานออกมาเป็นรูปธรรม การแสดงออกมาเป็นวัตถุ สื่อจินตนาการ และสื่อถึงวัฒนธรรมประเพณี โดยมีลักษณะของการสร้างสรรค์ที่มุ่งสื่อมาในเรื่องของความสุนทรีย์ภาพ (Aesthetic) เป็นสิ่งที่สวยงาม ให้ความสุนทรีย์ทางด้านจิตใจ เมื่อมีการสร้างสรรค์งานด้วยความยากลำบากขึ้นมา ก็ก่อให้เกิดการหวงกันผลงานของตนเอง ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของงานอันมีลิขสิทธิ์ในปัจจุบัน สาเหตุที่สำคัญ ของการหวงกันก็เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีความคิดในการแสวงหาผลประโยชน์ อันเป็นการ ตอบแทนงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น ซึ่งจากแนวความคิดดังกล่าวข้างต้นก่อให้เกิดปัญหาแห่งหลักกฎหมายธรรมชาติ สร้างทฤษฎีในการให้ความคุ้มครองสิทธิ

2.2.1.1 ทฤษฎีเสรีนิยม ซึ่งแนวความคิดตามทฤษฎีนี้นักกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาได้ให้ แนวคิดในเชิงเสรีนิยมนี้ไว้ อันเกิดขึ้นจากความคิดในการสร้างสรรค์ของมวลมนุษยชาติเกิดจาก ความคิดริเริ่มของเหล่าบรรพบุรุษ ซึ่งเกิดจากผลผลิตทางความคิดที่ตกลึกทางความคิดและ สร้างสรรค์งาน ไม่น่าจะเกิดขึ้นเป็นเอกเทศ นักกฎหมายจึงมีความเห็นในแนวคิดนี้ว่าเป็นผลผลิต ที่เกิดจากความคิดริเริ่มของสังคม ให้ถือว่าเป็นทรัพย์สินของมวลมนุษยชาติ เมื่อมีการคิด และ สร้างสรรค์ขึ้นมา ทรัพย์สินเหล่านั้นควรตกเป็นสมบัติสาธารณะประโยชน์โดยเสรี เพื่อเป็นกระแสแห่งการขับเคลื่อนก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาทางศิลปวัฒนธรรม

2.2.1.2 ทฤษฎีคุ้มครองป้องกัน เป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นจากความคิดในการสร้างสรรค์งานในทรัพย์สินทางปัญญา เมื่อก่อให้เกิดงานการแสดงออกมาซึ่งความคิดแล้วถือเป็นสิทธิประเภทหนึ่งอันอาจถือ ได้ว่าเป็นวัตถุแห่งสิทธิ เป็นทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่าง และสิทธิดังกล่าวก็เป็นทรัพย์สิน และ เมื่อเป็นทรัพย์สินเจ้าของสิทธิควรได้รับความคุ้มครอง เช่นเดียวกับสิทธิทางแพ่งโดยทั่วไปจากแนวความคิดของนักกฎหมายก่อให้เกิดทฤษฎีของนักกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาและแนวความคิด และทฤษฎีดังกล่าวต่อมาได้ถูกพัฒนาให้เป็นไปอย่างมีระบบ มีการให้ความคุ้มครอง และวางกรอบด้วยการกำหนดกรอบแห่งสิทธิอันได้แก่ ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร และเครื่องหมายการค้า แยกแยะจุดกำเนิด และจุดเกาะเกี่ยวอันจะกำหนดได้ว่า สิทธิประเภทใดเกิดขึ้นก่อนกัน ไม่อาจพิสูจน์ได้ชัดเจน จากวิวัฒนาการในแนวคิดในการให้ความคุ้มครองในเรื่องสิทธิต่างๆได้มีการ พัฒนาจนก่อให้เกิดการ

รวบรวมเอาสิทธิต่างๆข้างต้นมารวบรวมจัดเป็นหมวดหมู่เข้าด้วยกัน เพื่อความสะดวกในการกำหนด และวางนโยบายที่สอดคล้องกัน พร้อมทั้งกำหนดสิทธิในงานทั้งสามประเภทนี้ เรียกว่า เป็นทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property) หมายถึง สิทธิตามกฎหมายอันเกี่ยวกับงานสร้างสรรค์อันเกิดจากการใช้ความคิดและสติปัญญาของมนุษย์ 2 ซึ่งเดิมสิทธิใน เบื้องต้นซึ่งสิทธิหลักได้แก่ ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร และเครื่องหมายการค้า เมื่อมีการจัดระบบให้เป็นสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

2.2.2 แนวคิดการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์และประวัติตามกฎหมายลิขสิทธิ์ในประเทศไทย ลิขสิทธิ์(copyright) เป็นทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property) ประเภทหนึ่ง ซึ่งคำว่า “copy” ภาษาอังกฤษเป็นคำนามแปลว่า สำเนา เป็นคำกริยาแปลว่า ทำซ้ำ “copyright” คือ สิทธิในการทำซ้ำ คำว่าลิขสิทธิ์เริ่มใช้เป็นการเมื่อมีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 ลิขสิทธิ์เป็นสิทธิทางกฎหมายของบุคคลที่ได้สร้างสรรค์ผลงานทางปัญญาขึ้น โดยงานที่จะได้รับความคุ้มครองจะต้องเป็นงานสร้างสรรค์ที่บุคคลผู้หนึ่งผู้ใดได้ทำหรือก่อให้เกิดขึ้นด้วยความริเริ่มของตนเอง (Originality) หรือหมายถึง งานสร้างสรรค์ที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย จะต้องมิใช่งานที่ทำซ้ำหรือลอกเลียนงานของผู้อื่น กฎหมายลิขสิทธิ์ มีวัตถุประสงค์ให้ความคุ้มครอง ป้องกันผลประโยชน์ทั้งทางเศรษฐกิจและทางศีลธรรม ซึ่งบุคคลพึงได้รับจากผลงานสร้างสรรค์ ในทางตรงกันข้ามกฎหมายลิขสิทธิ์มุ่งที่จะสร้างดุลยภาพในการคุ้มครองเจ้าของลิขสิทธิ์และการแสวงประโยชน์จากงานสร้างสรรค์โดย สาธารณชนหรือบุคคลอื่นในสังคม และกฎหมายลิขสิทธิ์ยังมุ่งที่จะ สนับสนุนส่งเสริมการ สร้างสรรค์ผลงานซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศชาติ ทั้งในทาง เศรษฐกิจ สังคม และ เทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการกระตุ้นการพัฒนาสติปัญญาของคนในชาติ อันเป็นปัจจัย สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่การพัฒนาต่อไป

2.2.2.1 ประวัติของกฎหมายลิขสิทธิ์ ลิขสิทธิ์ในประเทศไทยมีมาเป็นระยะ เวลานานเริ่มต้นจากในพุทธศักราช 2424 ในสมัยของ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ได้ทรงร่วมกับ สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ พระเจ้าลูกยาเธอ และพระเจ้าลูกเธอ ใน พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว สร้าง “หอพระ สมุดขรรค์” และทรงพระราชทาน พระบรมราชานุญาตตามที่ “กรรมสัมปาทิกสภา” คณะกรรมการ บริหารหอพระสมุดกราบบังคมทูล ความที่ได้ประชุมตกลงกันว่า “เมื่อตั้งหอพระสมุดได้ 8 ปีควรถวายข้อความจากหนังสือขรรค์พิเศษ ไปตีพิมพ์เย็บเป็นเล่ม หรือคัดเรื่องใดเรื่องหนึ่งไปตีพิมพ์ นอกจากทางกรรมสัมปาทิกสภาจะอนุญาต ” ในพุทธศักราช 2435 จึงได้ออก “ประกาศหอพระ สมุดขรรค์ ร.ศ.111 (พ.ศ. 2435)” ลงวันที่ 20 กันยายน 2435 มีความสำคัญว่า “ตั้งแต่นี้ต่อไป ห้ามมิให้ผู้ใดเอาเรื่องความต่างๆที่ได้ลงพิมพ์ใน หนังสือขรรค์พิเศษแล้วแต่ปีก่อนๆ และปีนี้ทั้งปีต่อไปไปพิมพ์เป็นหนังสือเล่มหรือหนังสืออย่างหนึ่ง อย่างไม่ยอมขออนุญาตต่อกรรมสัมปาทิกสภาได้แล้วนั้นเป็นอันขาด” เหตุผลที่ไม่ทรงอนุญาตก็ เพราะว่าบทความต่างๆที่ได้ลงพิมพ์ใน หนังสือขรรค์พิเศษนั้น เป็นเรื่องที่กรรมการและสมาชิกแต่ง

ขึ้นเฉพาะเล่าสู่กันฟังเท่านั้น แต่มีผู้อ่านไปตีพิมพ์เป็นหนังสือจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต ทางหอพระสมุดฯ จึงต้องออกประกาศ เพราะสมาชิกบางส่วนเห็นควรที่จะให้พิมพ์จำหน่ายเอง อีกทั้งยังเป็นการคุ้มครองประโยชน์ของ สมาชิกที่ต้องเสียค่าบำรุงสมาชิกแก่หอพระสมุดฯ อีกด้วย

ต่อมาในปีพุทธศักราช 2444 มีการออกพระราชบัญญัติให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์แก่ประชาชน เป็นการทั่วไป เพราะประกาศหอพระสมุดฯ นั้นไม่อาจใช้กับหนังสืออื่นได้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติกรรมสิทธิ์ผู้แต่งหนังสือ ร.ศ. 120” (พ.ศ. 2444) เพื่อคุ้มครองและป้องกันผลประโยชน์ของผู้แต่งหนังสือโดยยึดถือตามกฎหมายของประเทศอังกฤษในสมัยแรกๆ เป็นแบบ โดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับผู้มีกรรมสิทธิ์ในหนังสือเหมือนทรัพย์สินอย่างหนึ่งให้มีอำนาจที่จะพิมพ์คัดแปลจำหน่ายหรือขายหนังสือ ที่ตนมีกรรมสิทธิ์นั้นได้แต่ผู้เดียว สำหรับผู้ที่จะได้กรรมสิทธิ์ในหนังสือจะต้องนำมาให้เจ้าพนักงานจดทะเบียนภายใน 12 เดือน นับแต่ได้พิมพ์จำหน่าย ส่วนรายละเอียดและวิธีการจดทะเบียนไม่ได้กำหนดไว้ ซึ่งเนื้อหาของพระราชบัญญัติฉบับนี้แม้ให้การคุ้มครองลิขสิทธิ์ในลักษณะทั่วไป แต่ก็จำกัดอยู่เฉพาะในงานหนังสือเท่านั้น มิได้ให้ลิขสิทธิ์แก่งานวรรณกรรมหรือศิลปกรรมอื่นๆ ด้วย ทั้งยังจำกัดให้ลิขสิทธิ์เฉพาะหนังสือที่พิมพ์ขึ้นในราชอาณาจักรเท่านั้น หากมีการละเมิดลิขสิทธิ์จะเป็นความผิดทางแพ่งเท่านั้นไม่มีความผิดทางอาญา ต่อมาในปีพุทธศักราช 2457 เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2457 ได้มีการประกาศใช้ “พระราชบัญญัติ แก้ไขพระราชบัญญัติกรรมสิทธิ์ผู้แต่งหนังสือ พ.ศ. 2457” เพื่อแก้ไขและขยายความคุ้มครองไปถึง บรรดาครู ผู้แสดงปาฐกถา ผู้แต่งเรื่องราวต่างๆ โดยมีส่วนสำคัญอยู่ 4 ประการคือ

1) ให้คำจำกัดความ “หนังสือ” กว้างขวางกว่าที่เข้าใจกันอยู่ในสมัยนั้น โดยให้รวมถึงสมุดที่เป็นเล่มหรือภาคหรือแผนกของเล่มสมุด หรือหนังสือเล่มเล็กๆ หรือกระดาษชนิดใดที่มีอักษรพิมพ์ กระดาษพิมพ์บทเพลง แผนที่ หรือแบบตัวอย่าง หรือเรื่องละคร เรื่องดนตรีด้วย

2) กำหนดแบบพิธีในการได้รับความคุ้มครอง กล่าวคือ ต้องจดทะเบียนและต้องระบุข้อความว่าต้องมีกรรมสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ให้ปรากฏด้วย

3) มีข้อยกเว้นงานที่ต้องไม่รับจดทะเบียน และถือว่าพระราชบัญญัตินี้ไม่คุ้มครองได้แก่ หนังสือที่เป็นเรื่องหายบคาย หรือลบลู่ลู่ตูดศาสนา ยุยงให้เกิดจลาจล หนังสือที่กล่าวคำเท็จเพื่อประสงค์จะหลอกลวงให้ประชาชนหลงเชื่อต่างๆ

4) กฎหมายฉบับนี้กำหนดหลักการพิจารณาคดีไว้ด้วยว่าในคดีฟ้องเพื่อห้ามผู้ละเมิด ทำการพิมพ์โฆษณาหรือขายหนังสือต่อไปนั้น โจทก์ไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ถึงความเสียหายโดยแท้จริงแต่ อย่างไรก็ดี และในคดีที่ฟ้องเรื่องล่วงละเมิดกรรมสิทธิ์นั้น โจทก์หาจำเป็นต้องพิสูจน์ว่า “การล่วงละเมิดนั้นได้เป็นไปโดยแกล้งไม่ แม้ความเจตนาสุจริตก็จะมีผลที่เป็นเหตุให้แก้ตัวได้ ทั้งจะต้องเป็นข้อสันนิษฐานได้ว่าผู้ล่วงละเมิดได้มีเจตนาร้ายที่จะเกิดความเสียหายขึ้น เพราะการล่วง

ละเมิดแห่ง กิจการนั้นด้วย” แต่ในพระราชบัญญัตินี้ยังคงมีขอบเขตเฉพาะ “หนังสือ” เท่านั้น ไม่ครอบคลุมถึงงาน ศิลปกรรม ดนตรีกรรม หรืออื่นๆด้วย

ต่อมาในสมัยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 7) ได้มีการประกาศใช้ “พระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พ.ศ. 2474” ด้วยเหตุที่ประเทศไทยได้เข้าร่วม เป็นภาคีในอนุสัญญาเพื่อการคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรมระหว่างประเทศ ซึ่งจัดทำขึ้น ณ กรุงเบอร์ลิน จึงจำเป็นต้องทำการปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความผูกพันที่มีอยู่ตามอนุสัญญาเบอร์ลิน ค.ศ. 1886 ฉบับแก้ไข ณ กรุงเบอร์ลิน (Berlin Act 1908) ซึ่งเป็น อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ของต่างประเทศ การประกาศใช้พระราชบัญญัติ ฉบับนี้มีผลยกเลิกพระราชบัญญัติกรรมสิทธิ์ผู้แต่งหนังสือ ร .ศ. 120 และพระราชบัญญัติแก้ไข พระราชบัญญัติกรรมสิทธิ์ผู้แต่งหนังสือ พ.ศ. 2457 พระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการสำคัญอยู่ 4 ประการ คือ

1) การเพิ่มประเภทสิ่งที่ได้รับการคุ้มครอง โดยขยายขอบเขตให้ครอบคลุมงานวรรณกรรม และศิลปกรรมซึ่งหมายรวมถึงการทำขึ้นทุกชนิดในแผนกวรรณคดีแผนกวิทยาศาสตร์ และแผนก ศิลปะ มิได้จำกัดอยู่เพียงหนังสือเท่านั้น

2) การคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ของต่างประเทศ

3) การยกเลิกแบบพิธีการได้รับความคุ้มครองเป็นการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของพระราช บัญญัติแก้ไขกรรมสิทธิ์ผู้แต่งหนังสือ พ.ศ. 2457 ที่ให้ความคุ้มครองโดยไม่ต้องไปจดทะเบียนหรือ แสดงข้อความสงวนลิขสิทธิ์ไว้แต่อย่างใด

4) การกำหนดโทษทางอาญา โดยบัญญัติว่าการกระทำอันเป็นความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์เป็น ความผิดทางอาญาด้วย และปรากฏต่อมาว่าเป็นสภาพบังคับที่ทำให้พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผล บังคับที่ใช้จริงจิ่งในการคุ้มครองสิทธิของผู้ประพันธ์หรือผู้สร้างสรรค์งาน จึงอาจกล่าวได้ว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายลิขสิทธิ์ที่สมบูรณ์แบบที่สูงสุดฉบับแรกของ ประเทศไทย เพราะได้ขยายความคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรมเกือบทุกประเภท รวมทั้ง วรรณกรรมและศิลปกรรมที่มีลิขสิทธิ์ตามกฎหมายของต่างประเทศอีกด้วย นอกจากนั้นยังมีการ กำหนดโทษทางอาญาแก่ผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นโดยจงใจไว้เป็นครั้งแรก

พระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พ.ศ. 2474 ใช้บังคับมาเป็นเวลา 47 ปี จึง ได้มีการเสนอให้แก้ไขปรับปรุง จนเมื่อปี พ .ศ. 2521 ได้มีการประกาศใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ ชื่อว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521” และยกเลิกพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พ.ศ. 2474 โดยสิ้นเชิง ซึ่งมีสาระสำคัญที่มีการแก้ไขปรับปรุงใน 4 จุดดังนี้คือ

1) การขยายความคุ้มครองแก่สิ่งที่ควรได้รับความคุ้มครองทางลิขสิทธิ์ในปัจจุบันเป็นการ บัญญัติระบุประเภทของงานที่มีลิขสิทธิ์ไว้อย่างกว้างขวาง โดยครอบคลุมงานประเภท

วรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่น ได้อันเป็นงานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์หรือแผนกศิลป์

2) การกำหนดความผิดและโทษ โดยกำหนดโทษไว้อย่างชัดเจน และแก้ไขเพิ่มเติมโทษให้ สูงขึ้นด้วย

3) การกำหนดอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ มีการเปลี่ยนแปลงระยะเวลาการคุ้มครองเป็นตลอด อายุของผู้สร้างสรรค์และอีก 50 ปี โดยมีการกำหนดระยะเวลาการคุ้มครองงานแต่ละประเภทอย่าง ชัดเจน

4) ได้บัญญัติหลักเกณฑ์การคุ้มครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศไว้เพียงมาตราเดียว โดยสามารถไป บัญญัติเงื่อนไขการคุ้มครองโดยพระราชกฤษฎีกาได้ เพื่อให้มีความคล่องตัวในการกำหนดและ เปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในโอกาสต่อไป พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 ได้ใช้บังคับมาอีกเป็นเวลา 16 ปี จนเมื่อปีพ.ศ. 2537 มีการตราพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ขึ้นและยกเลิกพระราชบัญญัติฉบับเดิม ด้วยเหตุผล หลายกรณี แต่ส่วนหนึ่งมาจากความเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมากขึ้น มีปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจการค้า และอุตสาหกรรมในประเทศ และระหว่างประเทศเป็นเหตุผลสำคัญ ตลอดจนปัญหาในการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศที่การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา เข้ามาเป็นประเด็นสำคัญในทางการค้า หากไม่มีการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ แล้ว อาจถูกตอบโต้ด้วยมาตรการทางการค้าจากประเทศคู่ค้าได้ การประกาศบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ จึงเป็นการปรับปรุงกฎหมายลิขสิทธิ์ให้มีระดับการคุ้มครองตามมาตรฐานสากล เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและเพื่อส่งเสริมให้มีการสร้างสรรค์งานในด้านวรรณกรรม ศิลปกรรม และงาน อื่นๆที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น เป็นการปรับปรุงตามนโยบายของรัฐบาลให้สอดคล้องกับอนุสัญญา เบิร์น (1971) และร่างข้อตกลง TRIPs ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นภาคีในสหภาพเบิร์นและ สมาชิกของ GATT ซึ่งได้เปลี่ยนมาเป็นองค์การการค้าโลก WTO (World Trade Organization) ซึ่ง ประเทศไทยได้บังคับใช้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์พ.ศ.2537 มาจนถึงปัจจุบัน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับสารคดี

2.3.1 ความรู้เบื้องต้นสารคดี

ธีรภาพ โลหิตกุล. (2552) รายการสารคดี สารคดีหมายถึง รายการที่เสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยรายการนั้นให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน สารคดีมักเสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจมีรายละเอียดแง่มุมเดียวหรือหลายมุม และมีวิธีการนำเสนอได้หลายลักษณะสารคดีที่ดีควรมีเอกภาพ

ธีรภาพ โลหิตกุล กล่าวคือ สารคดีคือ การนำเอาข้อมูลหรือข้อเท็จจริงมาเสนอโดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ ดังนั้นเมื่อคิดที่จะเขียนสารคดี จะต้องคำนึงถึงข้อมูลและกลวิธีการนำเสนอในสัดส่วนที่เท่ากัน

นอกจากนี้ ธีรภาพ โลหิตกุล ยังมองว่า สารคดีมีมิติ เหมือนภาพหน้าภาพที่มีครบทั้งเรื่องราวการจัดวางองค์ประกอบ (Composition) แสงเงา ให้ความหมายลึกซึ้งกินใจก่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกในทางสร้างสรรค์ด้านใดด้านหนึ่งแก่ผู้ชม มิติในทางสารคดีมีดังนี้

มิติที่ 1 รูปแบบการนำเสนอที่ดี ผู้ชมได้รับอารมณ์รส ความบันเทิง ความเพลิดเพลิน อันเกิดจากการวางพล็อต การดำเนินเรื่องที่ดี การใช้ภาษาสละสลวยกินใจ การเคลื่อนไหวของกล้อง ได้อารมณ์สอดคล้องกับเนื้อหา การลำดับภาพที่ดี ดนตรีประกอบสอดคล้องรับกับภาพและเนื้อหาอย่างกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียว ผู้ให้เสียงบรรยายได้อารมณ์มีความน่าเชื่อถือ

มิติที่ 2 เนื้อหาที่ดี ผู้ชมได้รับสาระทางปัญญา ได้รับความรู้ใหม่ๆ อันเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ในการจับประเด็นของผู้เขียนบท ข้อมูลถูกต้อง แม่นยำ ไม่มั่วหรือเดาเอา และมีข้อมูลรอบด้าน ไม่ด่วนสรุปในประเด็นที่มีข้อโต้แย้ง

มิติที่ 3 แง่คิดมุมมองที่ดี ผู้ชมได้รับแง่คิดใหม่ๆ หรือชมแล้วได้แง่คิด ก่อนให้เกิดสำนึกในทางสร้างสรรค์ เช่นสำนึกที่รักและหวงแหนน้ำอันเป็นเส้นเลือดหล่อเลี้ยงชีวิตและวัฒนธรรม ทั้งนี้ได้หมายความว่า จะต้องมีการสรุปหรือชี้นำความคิดผู้ชมไปทางใดทางหนึ่งแน่นอนตายตัวในการคดีเรื่องหนึ่งตอนหนึ่ง อาจมีหลายแง่มุมมุมมองที่จะให้ผู้ชมได้ใช้วิจารณญาณเอาเองได้

ความหมายของสารคดีอาจมีความหลากหลายและแตกต่างกันไปตามการนำเสนอผ่านสื่อ เมื่อนำเสนอผ่านสื่อวิทยุหรือสื่อสิ่งพิมพ์ก็จะเป็นการเล่าเรื่องผ่านภาพและเสียงไปพร้อมๆ กัน ซึ่งอาจจะทำให้ผู้ชมได้รับอารมณ์รสในการรับชมมากขึ้น

โดยสรุปแล้ว สารคดีหมายถึง การนำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นบนพื้นฐานความเป็นจริง อย่างเป็นกลาง โทนเรื่องราวที่นำเสนอมักเป็นเรื่องราวแปลกใหม่ มีเนื้อหาที่ดีให้ความรู้เป็นประโยชน์แก่คนในสังคม สารคดีที่ดีนั้นจะต้องผสมผสานความรู้ ความบันเทิงและความเพลิดเพลินในการรับชมรายการให้อยู่ในสัดส่วนที่พอเหมาะและกลมกลืน

2.3.2 ประเภทของสารคดี

สำหรับกรณีสื่อโทรทัศน์นั้น การแบ่งประเภทของสารคดีไม่สามารถกำหนดได้อย่างตายตัว แต่จะแตกต่างกันไปตามเกณฑ์ที่นำมาใช้แบ่งประเภท เช่นการแบ่งประเภทสารคดีตามเกณฑ์วัตถุประสงค์การนำเสนอ มีดังต่อไปนี้

1. รายการสารคดีประเภทการกระทำ (Action Documentary) สารคดีนี้จะเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นอันมีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ เพื่อชี้แนะให้เห็นแนวทางการแก้ไขปัญหาของคนในสังคมหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ต่อคนในสังคมอื่นที่อาจจะประสบปัญหาในลักษณะเดียวกัน

2. รายการสารคดีประเภทข่าวสาร (Information Documentary) รายการสารคดีประเภทข่าวสารเป็นการศึกษาค้นคว้ารายละเอียดจากเอกสารหรือบันทึกที่มีอยู่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้ ข้อเท็จจริงในรูปแบบข้อมูล ตัวเลข สถิติ ในขอบเขตที่กว้างขวาง ปราศจากอารมณ์ทัศนคติ หรือแรงจูงใจใดๆ

3. รายการสารคดีประเภทละคร (Dramatized Documentary) สารคดีประเภทนี้เป็นสารคดีที่มีได้มุ่งเสนอข่าวสาร แต่มุ่งเสนอเนื้อหาในรูปแบบการแสดงโดยมีการนำเสนอข้อเท็จจริงในรูปแบบของละคร เพื่อให้การดำเนินเรื่องมีสีสันมากขึ้น มักใช้ในการนำเสนอเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ หรือเรื่องราวที่เกี่ยวกับชีวประวัติ และอัตชีวประวัติบุคคลสำคัญ

2.4 ทฤษฎีภาษาของสื่อ

กรทักซ์ ธาดาธีรธรรม (2552) แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างการเล่าเรื่อง (Narratology) โครงเรื่อง (Plot) ประกอบไปด้วยการเปิดเรื่อง แบ่งได้เป็น 3 แบบ ได้แก่

ก) เปิดด้วยการบรรยาย เปิดเรียบๆ แล้วค่อยๆ เพิ่มสีสันรสชาติของเรื่อง

ข) เปิดด้วยฉาก

ค) เปิดด้วยการกระทำที่น่าสนใจของตัวละคร

พัฒนาเรื่อง (การดำเนินเรื่อง) แบ่งได้ 3 แบบ ได้แก่

ก) ดำเนินเรื่องตามปฏิทิน

ข) ดำเนินเรื่องแบบเล่าย้อนกลับ

ค) ดำเนินเหตุการณ์และสถานที่สลับกันไปมา

แก่นเรื่อง (Theme) การแยกย่อยความคิด จะทำให้สามารถเข้าใจเรื่องราว ได้ชัดเจน ยิ่งขึ้น เป็นส่วนที่สำคัญในการไขปม สร้างเงื่อนไข และเพื่อคลี่คลายปัญหา

ฉาก (Setting) เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเล่าเรื่อง ฉากสามารถบ่งบอก ความหมาย บางอย่างของเรื่อง มีอิทธิพลต่อความคิด หรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง

สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol) สัญลักษณ์พิเศษที่สื่อความหมายพิเศษอาจ เป็นไปได้ทั้งภาพ และเสียง โดยสัญลักษณ์ด้านภาพอาจเป็นภาพที่เสนอซ้ำๆ รวมทั้งการลำดับหรือตัด ต่อภาพก็เป็นสัญลักษณ์เช่นกัน (สัญญา จงเสถียร, 2553)

2.4.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาษาของสื่อ

ภาษาคือตัวสื่อความหมายระหว่างผู้ผลิตกับผู้ชม ซึ่งทั้งสองฝ่ายต้องเข้าใจ และควบคุม ภาษาเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีองค์ประกอบที่เป็นความหมายของภาษาสื่อไว้ ดังนี้

2.4.1.1 ขนาดภาพ (Camera Shots) การกำหนดภาพของแต่ละช็อตในงาน มี ลักษณะสำคัญ เพราะเป็นการใช้กล้องโน้มน้าวชักจูงใจ ความสนใจของคนดูและเพื่อให้เกิด ความหมาย ที่ต้องการสื่อสารกับผู้ดู

ภาพระยะไกลมากหรือระยะไกลสุด (Extreme Long Shot / ELS) ภาพที่ถ่ายนอกสถานที่โล่งแจ้ง มักเน้นพื้นที่หรือบริเวณที่กว้างใหญ่ไพศาล ภาพ ELS ส่วนใหญ่ใช้ สำหรับการเปิดฉากเพื่อบอกเวลาและสถานที่ อาจเรียกว่า Establishing Shot ก็ได้เช่นเดียวกัน

ภาพระยะไกล (Long Shot / LS) ภาพระยะไกลเป็นภาพที่ค่อนข้าง สับสนเพราะมีขนาดที่ไม่แน่นอนตายตัว บางครั้งเรียกภาพกว้าง (Wide Shot) เวลาใช้อาจกินความ ตั้งแต่ภาพระยะไกลมาก (ELS) ถึงภาพระยะไกล (LS) ซึ่งเป็นภาพขนาดกว้างแต่สามารถเห็น รายละเอียดของฉากหลังและผู้แสดงมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับภาพระยะไกลมาก หรือเรียกว่า Full Shot เป็นภาพกว้างเห็นผู้แสดงเต็มตัว ตั้งแต่ศีรษะจนถึงส่วนเท้า

ภาพระยะไกลปานกลาง (Medium Long Shot / MLS) เป็นภาพที่เห็น รายละเอียดของผู้แสดงมากขึ้นตั้งแต่ศีรษะจนถึงขา หรือหัวเข่า ซึ่งบางครั้งก็เรียกว่า Knee Shot) ภาพระยะปานกลาง (Long Shot / LS) โดยปกติจะมีขนาดตั้งแต่หนึ่ง ในสี่ถึงสามในสี่ของร่างกาย บางครั้งเรียกว่า Mid Shot หรือ Waist Shot ก็ได้ เป็นช็อตที่ใช้มากที่สุด อันดับหนึ่ง ภาพระยะปาน กลางมักใช้เป็นฉากสนทนา เป็นต้น

ภาพระยะใกล้ปานกลาง (Medium Close-up / CU) เป็นภาพแคบ คลอบคลุมตั้งแต่ศีรษะถึงไหล่ของผู้แสดง ใช้สำหรับในฉากสนทนาที่เห็นอารมณ์ความรู้สึกที่ใบหน้า ตัว แสดงรู้สึกเด่นในเฟรม บางครั้งเรียกว่า Bust Shot มีขนาดเท่ารูปปั้นครึ่งตัว

ภาพระยะใกล้ (Close-Up / CU) เป็นภาพที่เห็นบริเวณศีรษะและบริเวณ ใบหน้าของตัวแสดง มีรายละเอียดชัดเจนขึ้น เช่น ริ้วรอยบนใบหน้า เป็นต้น เป็นช็อตที่หนึ่งเงียบ มากกว่าให้มีบทสนทนา โดยกล้องนำคนดูเข้าไปสำรวจตัวละครอย่างใกล้ชิด

ภาพระยะใกล้มาก (Extreme Close UP / ECU หรือ XCU) เป็นภาพ ที่เน้นส่วนใดส่วนหนึ่งในร่างกาย เช่น ตา ปาก มือ เท้า ภาพจะถูกขยายใหญ่บนจอ เห็นรายละเอียด มาก เป็นการเพิ่มการเล่าเรื่องให้หนังได้อารมณ์มากขึ้น

4.1.1.2 มุมกล้อง (Camera Angle) ระดับองศาที่แตกต่างกัน จึงแบ่งมุมกล้องได้ 5 ระดับ ได้แก่

มุมสายตานก (Bird eye view) มุมชนิดนี้มักเรียกทับศัพท์ทำให้เข้าใจ มากกว่า เป็นมุมถ่ายมาตั้งแต่ด้านบนเหนือศีรษะ ทำมุมตั้งฉากเป็นแนวตั้ง 90 องศา แทนสายตานกที่ อยู่บนฟ้า ใช้แทนความหมายเป็นมุมมองเทพเจ้าเบื้องบนที่ทรงอำนาจมองลงมาหาตัวละคร

มุมสูง (High-angle shot) คือมุมกล้องอยู่ด้านบน ประมาณ 45 องศา เป็นมุมที่ผู้แสดงหรือวัตถุอยู่ต่ำกว่า ใช้แสดงสายตามองไปเบื้องล่างที่พื้น ถ้าใช้กับตัวละครจะให้ความรู้สึกต่ำต้อย ไร้ศักดิ์ศรี

มุมระดับสายตา (Eye level shot) เป็นมุมที่มีความหมายตรงตามชื่อที่เรียกคือคนถูกวางไว้ในระดับเดียวกับสายตาของตัวละคร ระดับไปถึงแม้จะเป็นมุมที่เราใช้มองในชีวิตประจำวัน แต่ก็ถือว่าเป็นมุมที่สูงเล็กน้อย

มุมต่ำ (Low-angle shot) คือมุมที่ต่ำกว่าระดับสายตาของตัวละคร แล้วเงยกล้องขึ้นประมาณ 70 องศา ทำให้เกิดผลทางด้านความรู้สึกของวัตถุหรือตัวละคร

มุมสายตาหนอน (Worm eye view) คือมุมที่ตรงข้ามกับมุมสายตา นก (Bird eye view) กล้องเงยตั้งฉาก 90 องศากับตัวละครหรือวัตถุบอกตำแหน่งคนดูอยู่ต่ำสุด มองเห็นพื้นหลังเป็นเพดานหรือท้องฟ้า เห็นตัวละครมีลักษณะเด่น ลักษณะของมุมนี้ เมื่อให้วัตถุที่ตกลงมาจากที่สูงสู่พื้นดิน เคลื่อนบังเฟรม อาจนำไปใช้เป็นตัวเชื่อมระหว่างฉาก (Transition) คล้ายการเฟดมืด (Fade out)

มุมเอียง (Oblique angle shot) เป็นมุมที่มีเส้นระนาบ (Horizontal line) ของเฟรมไม่อยู่ในระดับสมดุล เอียงไปด้านใดด้านหนึ่งเข้าหาเส้นตั้งฉาก (Vertical line) ความหมายของมุมชนิดนี้ คือ ความมาสมดุล ความลึกลับ

2.4.1.3 การเคลื่อนไหวของกล้อง (Camera Movement) การเคลื่อนไหวนี้จะทำหน้าที่แทนสายตาของผู้ชม และติดตามความเคลื่อนไหวของการแสดง

2.4.1.4 ความสั้นยาวของเวลาในภาพ (Length of Take or Duration of Shot) เป็นองค์ประกอบที่สร้างความรู้สึกด้านช่วงเวลาผู้ชม

2.4.1.5 การตัดต่อภาพ (Editing) การตัดต่อทำให้เกิดจังหวะ ส่งผลทางด้านอารมณ์ และยังมีบทบาทในด้านโครงสร้างเรื่องช่วงเวลา

2.4.1.6 เทคนิคพิเศษ (Special Effects) เป็นส่วนที่สร้างความโน้มน้าวให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกสมจริง น่าเชื่อถือ

2.4.1.7 การจัดกรอบภาพ (Framing) คือการจัดวางตัวละครและสิ่งของต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับระยะห่างของมุมกล้อง

2.4.1.8 การจัดแสง (Light) ไม่เพียงแต่สร้างความรู้สึกด้านเวลา และสถานที่ แต่ยังสามารถสร้างอารมณ์และลักษณะพิเศษให้แก่ตัวละครอีกด้วย (สัญญา จงเสถียร, 2553, น. 9)

2.5 ทฤษฎีการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ (interview) เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล หลักฐาน โดยใช้การสนทนา หรือ การเจรจา อย่างมีจุดมุ่งหมาย ระหว่างบุคคล 2 ฝ่ายคือ นักวิจัย (ฐานะผู้สัมภาษณ์) และผู้ให้ข้อมูล (ฐานะผู้ถูกสัมภาษณ์) ภายใต้บรรยากาศของการมีปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างกันลักษณะสำคัญของการ สัมภาษณ์โดยทั่วไปมี 4 ประการคือ

1. นักวิจัยเป็นผู้กำหนดเนื้อหาและโครงสร้างของการสนทนา
2. นักวิจัยพยายามหารายละเอียดเบื้องต้นเพื่อทำความเข้าใจในตัวผู้ให้ข้อมูล
3. ความสำเร็จส่วนใหญ่ของการสัมภาษณ์ขึ้นอยู่กับคำถามที่ใช้ในการ สัมภาษณ์ว่าเกี่ยวข้องกับเรื่อง ที่ต้องการจะทราบหรือไม่เพียงใด และผู้ให้ข้อมูลตอบคำถามตรงต่อความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด

4. นักวิจัยควรจะมี ความชำนาญในการสัมภาษณ์พอสมควร

การเข้าใจบริบททางวัฒนธรรมถือเป็นหัวใจสำคัญที่มีส่วนอย่างยิ่งต่อประสิทธิภาพของการ สัมภาษณ์การทบทวนเพื่อเรียนรู้ทางวัฒนธรรมจะให้ประโยชน์แก่นักวิจัย 3 ประการคือ

1. การสร้างข้อคำถามเพื่อค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทาง วัฒนธรรมจะช่วยให้เห็น ความสัมพันธ์ของการสร้างข้อคำถามสำหรับ สัมภาษณ์กับข้อมูลที่จะเข้าถึง

2. การวิเคราะห์ทางวัฒนธรรมเป็นการเตรียมตัวเพื่อการค้นหา วิธีการในการเข้าไปเก็บ รวบรวมข้อมูลและแสวงหาความสัมพันธ์ที่จะ เปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการสังเกตกับสัมภาษณ์ว่า ตรงกันหรือไม่อย่างไร เป็นการช่วยการตรวจสอบสามเส้า

3. นักวิจัยสามารถสร้าง “ความเป็นกลาง” ในการศึกษาวิจัยการ เข้าใจวัฒนธรรมจะช่วยให้ นักวิจัยเข้าใจข้อมูลพื้นฐานของสิ่งที่เกิดขึ้นกับ สิ่งที่คาดหวังอันเกิดจากความเคยชินของนักวิจัย ดังนั้น เพื่อให้เข้าใจ “ภาพ” ที่แท้จริง นักวิจัยจำเป็นต้องรู้บริบททางวัฒนธรรมและสร้าง ความ เป็นกลาง โดยมองเห็นความจริงในทุกแง่มุม

วิจัยเชิงคุณภาพมักใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อช่วยเพิ่มเติมข้อมูลที่ได้มาจากวิธีการ อื่นๆ ได้ดีขึ้น
2. เพื่อตรวจสอบความเป็นจริงของข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาก่อน
3. เพื่อดูร่องรอยอื่นๆ ที่ไม่ได้แสดงออกมาด้วย

คำพูดแนวคำถามที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพไม่ใช่แบบสอบถามที่ใช้ใน การวิจัยเชิงปริมาณ แนวคำถามจะเป็นเครื่องมือการวิจัยที่มีโครงสร้าง น้อยกว่าเมื่อเทียบกับแบบสอบถาม แต่แนวคำถาม ที่ตีความมีความ ครอบคลุมและรัดกุม ดังนั้นในการสร้างแนวคำถามเพื่องานวิจัย ผู้ที่จะ สร้างแนว คำถามได้ดีควรต้องศึกษาปัญหา และวัตถุประสงค์ของการ วิจัยให้เข้าใจ จากนั้นจึงสามารถกำหนด แนวคำถามได้แนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกที่ใช้โดยทั่วไปนั้นควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีลักษณะเป็นเค้าโครง (outline) หรือหัวข้อการสนทนา

2. จะต้องมีความยืดหยุ่นได้ (flexible) เป็นเพียงแนวคำถาม คร่าวๆ เพื่อเป็นแนวในการสัมภาษณ์หรือการสนทนาให้ครบถ้วนตาม วัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. ควรจะเรียงลำดับให้เนื้อหามีความต่อเนื่อง
4. เนื้อหาของแนวคำถามในการวิจัยเรื่องเดียวกันแต่ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย แต่ละกลุ่มอาจไม่เหมือนกันก็ได้

บทที่ 3

ขั้นตอนการดำเนินงาน

การศึกษาโครงการพิเศษ เรื่อง สารคดีลิขสิทธิ์ มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

- 3.1 ขั้นตอนการดำเนินโครงการ
- 3.2 ประชากร
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ขั้นตอนการดำเนินโครงการ

3.1.1 ขั้นตอนก่อนการผลิต (Pre-Production)

ขั้นตอนก่อนการผลิตถือเป็นขั้นตอนแรก ในการเริ่มจัดทำชิ้นงานจะเป็นขั้นตอนที่ใช้ในการวางแผนจัดเตรียมการทำชิ้นงานอย่างเป็นระบบและมีแบบแผน ซึ่งจะส่งผลให้การทำงานมีความสะดวกรวดเร็ว รวมถึงอาจจะลดปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นระหว่างการจัดทำผลงานได้

3.1.1.1 การกำหนดหัวข้อสารคดี

การกำหนดหัวข้อสารคดีนั้นเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากว่าการกำหนดหัวข้อคือสิ่งที่จะบอกว่าเราจะทำอะไร เมื่อคิดได้แล้วว่าจะทำอะไรก็จะสามารถส่งผลให้รู้ได้ว่าในขั้นตอนต่อไปนั้นจะสามารถจัดทำอะไรต่อไปได้อีก

3.1.1.2 การค้นคว้าข้อมูลและตั้งคำถาม

ในการผลิตชิ้นงานสารคดีลิขสิทธิ์นั้น ทางผู้จัดทำจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลรวมถึงปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นจริงในสังคมบ้านเรา เพื่อที่จะให้การสร้างสารคดีเรื่องนี้สามารถสะท้อนถึงปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นในสังคมจริงๆได้ รวมไปถึงในขั้นตอนของการตั้งคำถามภายในสารคดี เราควรที่จะตั้งคำถามให้เหมาะสมกับบุคคล รวมไปถึงสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน เพื่อที่สารคดีเรื่องนี้จะสามารถให้ข้อมูล และความคิดเห็นแก่ผู้ที่ได้รับชมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดนั่นเอง

3.1.1.3 แนวคิด

ทางผู้จัดทำมีความสนใจในการนำเสนอสารคดีดิจิทัลที่สามารถสะท้อนถึงปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นในสังคมไทยได้จริง ผ่านบทสัมภาษณ์ของบุคคลที่มีอิทธิพลทางด้านสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นนักแสดง ผู้กำกับ พิธีกร ผู้สร้างสรรค์สื่อออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ที่ได้รับชมสารคดีนั้นสามารถรับรู้ และตระหนักถึงปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

3.1.2 ขั้นตอนการผลิต (Production)

3.1.2.1 ขั้นตอนการผลิตขั้นแรก เราจะต้องติดต่อหาผู้ที่มีอิทธิพลทางด้านสื่อ ไม่ว่าจะเป็นนักแสดง พิธีกร ผู้กำกับ หรือแม้กระทั่งบุคคลทำสื่อออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อที่จะให้พวกเขาเหล่านี้เข้ามาให้สัมภาษณ์ในสารคดี

3.1.2.2 ขั้นตอนของการถ่ายทำจะถูกแบ่งออกเป็นการถ่ายทำ 2 ส่วนใหญ่ๆ นั่นก็คือ การถ่ายทำสัมภาษณ์บุคคลที่มีอิทธิพลในด้านสื่อต่าง ๆ ส่วนขั้นตอนการถ่ายทำในส่วนที่สองคือ กระบวนการถ่ายทำภาพ Insert ภายในสารคดี ในส่วนนี้บางสถานที่ไม่อนุญาตให้เข้าไปถ่ายทำเป็นส่วนมาก ทำให้ทางผู้ผลิตสารคดีสามารถถ่ายทำได้เฉพาะในส่วนสถานที่ที่มีการอนุญาตเท่านั้น

3.1.3 ขั้นตอนหลังการผลิต (Post-Production)

3.1.3.1 กระบวนการตัดต่อ ในส่วนนี้หลังจากที่ได้มีการถ่ายทำเนื้อหาในสารคดีทั้งหมดมาแล้ว ทางผู้ผลิตจะต้องทำการคัดเลือกเนื้อหาบทสัมภาษณ์ รวมไปถึงเนื้อหาของภาพที่ใช้ในสารคดีมาตัดต่อ เพื่อให้ได้สารคดีที่มีความเหมาะสมต่อผู้รับชม ละมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในตอนแรก

3.1.3.2 หลังจากทีผลิตผลงานเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทางคณะผู้จัดทำได้นำผลงานให้อาจารย์ที่ปรึกษาเข้าชมเพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นได้เผยแพร่ผลงาน ก่อนจะเก็บข้อมูลความพึงพอใจผ่านแบบสอบถาม และนำผลที่ได้มาศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ที่ได้รับชมผลงาน

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เด็กวัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปีไปจนถึงผู้ใหญ่วัยทำงานที่มีอายุตั้งแต่อายุ 40 ปีที่ได้รับชมสารคดีลิขสิทธิ์ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อสื่อสารคดีลิขสิทธิ์

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

แบบสอบถามความพึงพอใจ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด โดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคำถามตามความเป็นจริง มีข้อลักษณะคำถามประกอบตัวเลือกแบบ 5 ระดับ เพื่อวัดระดับความพึงพอใจ ได้แก่ พอใจมากที่สุด พอใจมาก พอใจปานกลาง พอใจน้อย พอใจน้อยที่สุด

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินแบบสอบถาม

ในการศึกษานี้ ทางคณะผู้จัดทำเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้แบบประเมินแบบสอบถามเพื่อสำรวจความพึงพอใจต่อสารคดีลิขสิทธิ์

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจต่อสารคดีลิขสิทธิ์ ด้วยการวิเคราะห์หาร้อยละ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยการนำเสนอตารางประกอบความเรียง และได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาความพึงพอใจตามความเหมาะสม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดทำโครงการพิเศษเรื่อง สารคดีลิขสิทธิ์ ผู้ศึกษาได้ดำเนินโครงการพิเศษตามขั้นตอนและวิธีการที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นจึงสามารถนำเสนอผลดำเนินโครงการพิเศษและการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของโครงการได้ดังนี้

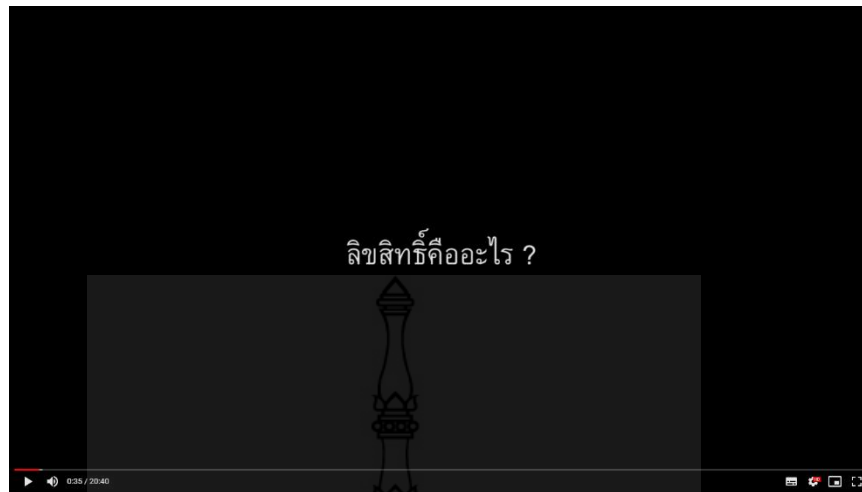
1. เพื่อสร้างสารคดีที่สามารถสร้างจิตสำนึกที่ดีในการใช้ลิขสิทธิ์และสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีอยู่จริงในสังคมปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อสารคดีลิขสิทธิ์

4.1 ผลการผลิตสื่อ

ผลการผลิตสารคดีลิขสิทธิ์ โดยนำเสนอหาเป็นวิดีโอ ประกอบไปด้วยภาพ 2 มิติ ฟุตเทจต่างๆ เป็นวิดีโอประมาณ 20 นาที โดยมีการสัมภาษณ์บุคคลที่เคยผลิตสื่อ โดยจะแบ่งออกเป็นคำถามต่างๆ และให้ผู้ผลิตสื่อได้ตอบคำถามพร้อมแสดงความคิดเห็น สามารถนำเสนอผลการดำเนินงาน ดังนี้

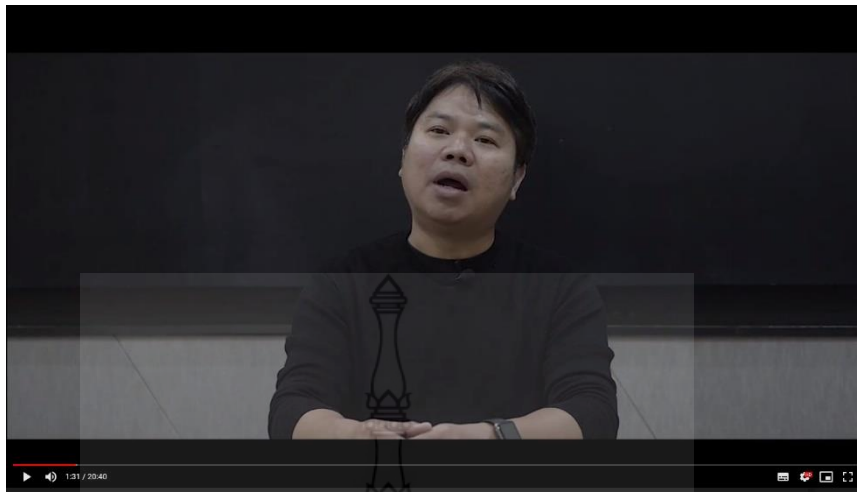
ภาพที่ 4.1 ส่วนหัวข้อของสารคดี

ภาพที่ 4.2 ตั้งคำถามให้ผู้สัมภาษณ์ตอบคำถามในแต่ละข้อ

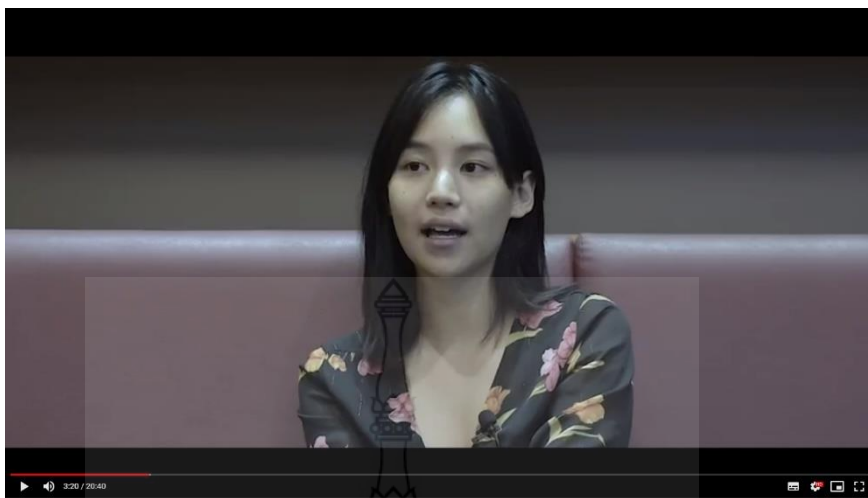
ภาพที่ 4.3 ให้สัมภาษณ์โดย Buffet Production

ภาพที่ 4.4 ให้สัมภาษณ์โดยผู้กำกับจากภาพยนตร์เรื่อง “Home Stay” ภาคภูมิ วงศ์ภูมิ

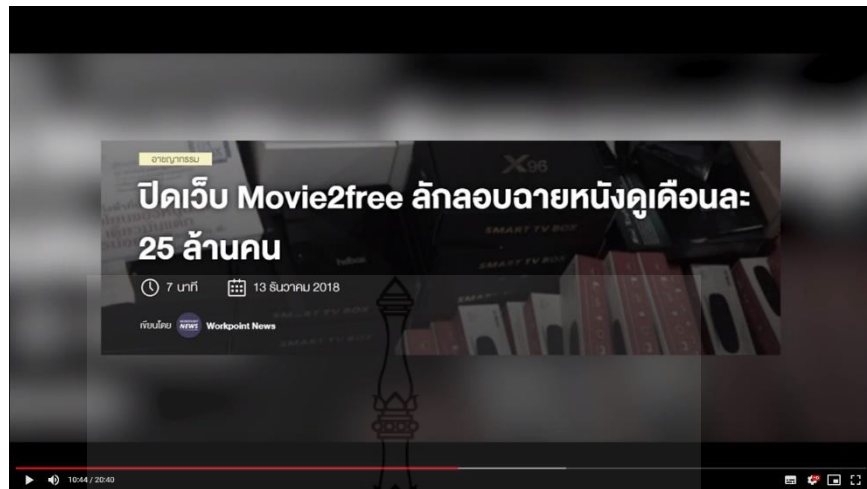
ภาพที่ 4.5 ให้สัมภาษณ์โดยน้ำเน็ก - เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงค์ ณ อยู่ธยา

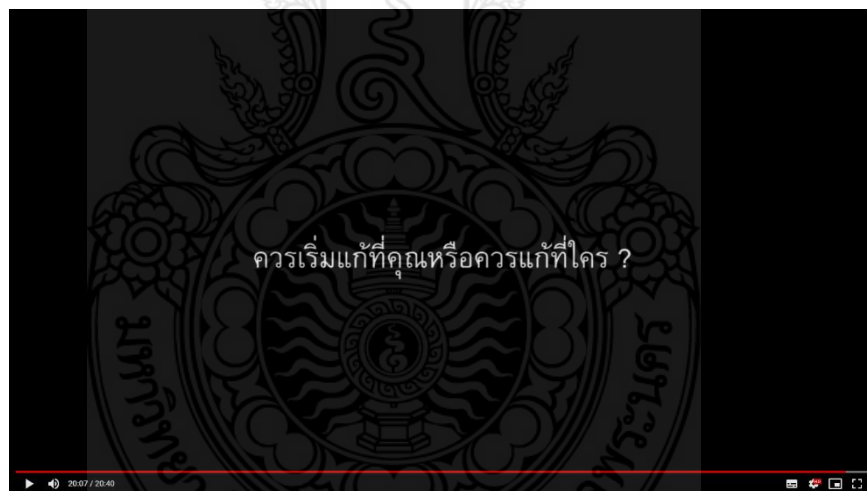
ภาพที่ 4.6 ให้สัมภาษณ์โดยคุณคิตตี้ - ชีชา อมาตยกุล

ภาพที่ 4.7 ให้สัมภาษณ์โดย Just ดู It

ภาพที่ 4.8 กล่าวถึงประเด็นการลักลอบฉายหนังบนเว็บไซต์อินเทอร์เน็ต

ภาพที่ 4.9 ทิ้งคำถามฝากไว้ให้คิดก่อนจบสารคดีลิขสิทธิ์

4.2 ผลการศึกษาและประเมินผล

ผลการศึกษาและประเมินผลของผู้ชม สารคดีลิขสิทธิ์ จำนวนทั้งสิ้น 100 คน ผลการศึกษาและประเมินสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
1. ชาย	73	73	1
2. หญิง	27	27	2
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.5 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 47.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
1. ต่ำกว่า 20 ปี	1	1	6
2. 20 - 25 ปี	58	58	1
3. 26 - 30 ปี	23	28	2
4. 31 - 35 ปี	13	13	3
5. 36 - 40 ปี	4	4	4
6. 41 - 45 ปี	1	1	5
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นช่วงอายุ 26 - 30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ตารางการแปลความหมายข้อมูลของแบบประเมินความเหมาะสม

ระดับค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาและประเมินผลด้านเนื้อหาของสื่อของสารคดีลิขสิทธิ์

รายการ	ระดับความคิดเห็น					ผลการประเมิน		
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ด้านเนื้อหาของสื่อสารคดีลิขสิทธิ์								
1. สื่อมีเนื้อหาที่น่าสนใจ	40 40%	23 23%	37 37%	0	0	4.03	0.87	มาก
2. สื่อมีเนื้อหาที่ชัดเจน	77 77%	13 13%	10 10%	0	0	4.67	0.64	มากที่สุด
3. สื่อเรียงลำดับเนื้อหาได้เหมาะสม	48 48%	32 32%	9 9%	11 11%	0	4.17	0.99	มาก
4. สื่อมีเนื้อหาที่ถูกต้องครบถ้วน	18 18%	75 75%	7 7%	0	0	4.11	0.48	มาก
5. สื่ออธิบายเนื้อหากระทัดรัดเหมาะสมกับช่วงเวลา	27 27%	67 67%	4 4%	2 2%	0	4.19	0.59	มาก
ภาพรวม						4.23	0.71	มาก
ด้านคุณภาพของสื่อสารคดีลิขสิทธิ์								
6. องค์กรประกอบของภาพและการย้อมสีวิดีโอ	56 56%	30 30%	14 14%	0	0	4.42	0.72	มาก
7. เนื้อหามีความเหมาะสมกับปัญหาในปัจจุบัน	31 31%	40 40%	29 29%	0	0	4.02	0.77	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น					ผลการประเมิน		
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
8. เสียงดนตรีที่ใช้มีความเหมาะสม	17 17%	58 58%	25 25%	0	0	3.95	0.64	มาก
9. ระยะเวลาในการนำเสนอ	28 28%	49 49%	13 13%	10 10%	0	3.95	0.89	มาก
ภาพรวม						4.08	0.98	มาก

จากตารางที่ 4.4 แสดงระดับความพึงพอใจของผู้ที่รับชมสื่อสารคดีลิขสิทธิ์ พบว่าผลการประเมินความพึงพอใจโดยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ดังนี้

ด้านเนื้อหาของสื่อสารคดีลิขสิทธิ์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.23 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีผลการประเมินสูงที่สุด พบว่า สื่อมีเนื้อหาที่ชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.67 รองลงมาคือ สื่ออธิบายเนื้อหาที่รัดกุมเหมาะสมกับช่วงเวลา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.19 และสื่อเรียงลำดับเนื้อหาได้เหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.17

ด้านคุณภาพของสื่อสารคดีลิขสิทธิ์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีผลการประเมินสูงที่สุด ได้แก่ องค์ประกอบของภาพและการย้อมสีวิดีโอมีค่าเฉลี่ย 4.42 รองลงมาคือ เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับปัญหาในปัจจุบัน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.02 และระยะเวลาในการนำเสนอ และเสียงดนตรีที่ใช้มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.95 ที่มีค่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินโครงการเรื่อง สารคดีลิขสิทธิ์ สามารถนำผลการวิจัยมาสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการศึกษา
- 5.2 อภิปรายผลการศึกษา
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องสารคดีลิขสิทธิ์ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

5.1.1 วัตถุประสงค์โครงการ

5.1.1.1 เพื่อสร้างสารคดีที่สามารถสร้างจิตสำนึกที่ดีในการใช้ลิขสิทธิ์และสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีอยู่จริงในสังคมปัจจุบัน

5.1.1.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อสารคดีลิขสิทธิ์

5.1.2 ขอบเขตการศึกษาโครงการ

5.1.2.1 ด้านเนื้อหา

ผู้จัดทำโครงการได้ตั้งขอบเขตของการศึกษาเนื้อหาเพื่อผลิตสารคดีเรื่อง “ลิขสิทธิ์” เกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทย

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ ความหมายของการประชาสัมพันธ์ การเลือกเปิดรับสื่อของของผู้รับสาร และการเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์

5.1.2.2 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ เด็กวัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปีไปจนถึงผู้ใหญ่วัยทำงานที่มีอายุตั้งแต่อายุ 40 ปี จำนวน 100 คนที่ได้รับชมสารคดีลิขสิทธิ์ที่เผยแพร่ผ่านทาง Facebook

5.1.2.3 ด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ สารคดีลิขสิทธิ์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้ชมที่ได้รับชมสารคดีลิขสิทธิ์

5.1.2.4 ขอบเขตด้านเวลา

โครงการนี้ใช้เวลาในการสร้างสรรค์ผลงานตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2560 จนถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2562

5.1.2.5 ช่องทางการเผยแพร่ผลงาน

นำเสนอผลงานผ่านทาง Facebook

5.1.2.6 ผลการทดสอบและประเมินผล

ประเมินความพึงพอใจของผู้ชมที่ได้รับชมสารคดีลิขสิทธิ์ที่ได้เผยแพร่ผ่าน Facebook โดยแบบสอบถาม

5.1.3 ผลการประเมินความพึงพอใจสารคดีลิขสิทธิ์ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.02 เมื่อพิจารณาเป็นรายได้ พบว่า ด้านเนื้อหาของสารคดีลิขสิทธิ์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.96 และด้านคุณภาพของสารคดีลิขสิทธิ์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.09

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษา ผลประเมินความพึงพอใจต่อสารคดีลิขสิทธิ์ พบว่า ผลงานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.08 ทั้งนี้เนื่องมาจากเนื้อหาคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์และบุคคลที่มาให้สัมภาษณ์ภายในสารคดี รวมไปถึงการยกตัวอย่างของการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นจริงในสังคมไทย ทำให้ผู้ได้รับชมสารคดีลิขสิทธิ์สามารถรับรู้ และตระหนักได้ถึงปัญหาของการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นจริงในสังคมไทยปัจจุบัน ภาพการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นจริงทำให้ผู้ชมได้เห็นภาพจริงจากสถานที่นั้นอย่างละเอียด โดยผลการประเมินค่าเฉลี่ยที่ได้มากที่สุดคือ สื่อมีเนื้อหาที่ชัดเจน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.67 โดยมีความหมายอยู่ในระดับความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมาคือ องค์กรประกอบของภาพและการข้อมสื่อบทวีโอ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.42 ต่อมาคือสื่ออธิบายเนื้อหากระทัดรัดเหมาะสมกับช่วงเวลา ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.19 สองอันดับที่กล่าวมาและอันดับที่มีค่าเฉลี่ยที่ไม่ได้กล่าวถึง มีความหมายอยู่ในระดับมากทั้งหมด

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

จากการศึกษาเรื่องสารคดีลิขสิทธิ์ พบว่า จากการประเมินสารคดีลิขสิทธิ์อยู่ในระดับดี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการผลิตสารคดีลิขสิทธิ์นั้น สามารถสร้างความตระหนักถึงปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ในสังคมไทยปัจจุบันออกมาได้อย่างชัดเจน และยังสามารถเห็นแนวความคิดเห็นของผู้ที่ได้ผ่านการสัมภาษณ์อีกด้วย ว่าเหล่าผู้สร้างสรรค์ผลงานนั้นมีความคิดเห็นอย่างไรบ้างกับการละเมิดลิขสิทธิ์

ในสังคมไทยปัจจุบัน รวมไปถึงแนวทางการแก้ปัญหาที่ผู้สร้างต้องการให้หลาย ๆ ฝ่ายทั้งภาครัฐและประชาชนคนทั่วไปเข้ามาช่วยกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

จากการศึกษาศาสตร์ลิขสิทธิ์ในครั้งนี้ สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดได้โดยการ ลดเนื้อหาบทความที่ได้สัมภาษณ์ลง และสามารถเพิ่มเนื้อหาภาพของการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นจริงในสถานที่ต่าง ๆ เข้าไปได้อีก รวมไปถึงสามารถลดทอนเวลาการในฉายเพื่อให้สามารถเข้าถึงผู้รับชมทั่วไปได้ด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กรทักษ์ ธาดาธีรธรรม. (2552). **โครงการศึกษาการจัดองค์ประกอบภาพในการทำการ์ตูนแอนิเมชัน**
มหาวิทยาลัยรังสิต (รายงานผลการวิจัย).
- จรงค์ เทศนา. (2556). **อินโฟกราฟิกส์ (infographics)**, 16 มกราคม 2560.
<https://www.learningstudio.info/infographics-design/>
- จักรพันธ์ ทองอ่า. (2542). **บทบาทรัฐในการให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา: ศึกษาเฉพาะกรณี**
ลิขสิทธิ์. ภาควิชาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธีรภาพ โลหิตกุล. (2009). **กว่าจะเป็นสารคดี**. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ: อ่านเอาเรื่อง.
- พัชรา สิ้นลอยมา. (2560). **การสร้างเว็บไซต์วิถีทัศน์งานประชาสัมพันธ์** มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าธนบุรี (รายงานผลการวิจัย).
- เพ็ญศิริ กลันทกสุวัฒน์. (2553). **การเปลี่ยนแปลงกระบวนการทัศน์ของเด็กและเยาวชนไทยที่กระทำผิดซ้ำ**
เพื่อเสริมสร้างความตระหนักในคุณค่าของชีวิตก่อนคืนสู่สังคม. โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
(รายงานผลการวิจัย).
- มานพ คณะโต. (2550). **วิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพในระบบสุขภาพชุมชน**. พิมพ์ครั้งที่ 1
ขอนแก่น : เครือข่ายพัฒนาวิชาการและข้อมูล สารเสพติด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรวัตต์ ชาญวิรัตน์. (2558). **พฤติกรรมการณ์เข้าร่วมกลุ่มรถจักรยานยนต์ชิงของวัยรุ่น ในพื้นที่อำเภอ**
เมือง จังหวัดขอนแก่น. คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (รายงาน
ผลการวิจัย).
- สุดารัตน์ เกิดสว่าง. (2557). **ศึกษากรณี โครงการกบจูเนียร์**. (“KOB NOK KA LA” TV
COCUMENTARY AND ITS DUTY AS LEARNING MEDIA : “KOB JUNIOR”
DOCUMENTARY AWARDS PROJECT).

ภาคผนวก

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
โทร. 0-2645-3777 ต่อ 88

ที่ ศร ๐๕๔๑.๐๔/๒๕๖๓

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๓๓๙ ถนนสามเสน เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ถ่ายทำสารคดี
เรียน ประธานเจ้าหน้าที่บริหารบริษัท จีดีเอช จำกัด
สิ่งที่ส่งมาด้วย รายชื่อนักศึกษา จำนวน ๕ คน

ด้วยคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้จัดการเรียนการสอนวิชา วิศวกรรมพิเศษทางเทคโนโลยีมีเดีย (๒๘-๓๑๒-๔๑๔) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ สาขาวิชาเทคโนโลยีมีเดีย โดยมี อาจารย์ณัฐภณ สุนทรธิดม เป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาโครงการพิเศษ ด้านมีเดียตามความสนใจ การรายงานความก้าวหน้า การสรุปรายงานเป็นรูปเล่ม และการนำเสนอผลงาน

ทั้งนี้ คณะขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเข้าถ่ายทำสารคดีลิขสิทธิ์ โดยการขอสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์ ในเครือบริษัท จีดีเอช จำกัด ตามแต่พิจารณาเห็นสมควร ณ บริษัท จีดีเอช จำกัด ระหว่างวันที่ ๗ - ๑๑ มกราคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. โดยมีนักศึกษา จำนวน ๕ คน รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อนำข้อมูลมาประกอบในการนำเสนออาจารย์ผู้สอนต่อไป สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม ได้ที่นายพิสิษฐ สามานวดี โทรศัพท์ ๐๘๙-๖๘๐-๘๒๓๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวฉันทนา ป่าปัดดา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

ฝ่ายวิชาการและวิจัย

โทร. ๐-๒๖๔๕-๓๗๗๗ ต่อ ๖๘๓๑-๔

โทรสาร. ๐-๒๖๔๕-๓๘๒๙ ต่อ ๖๘๓๓

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อ - นามสกุล	นายพิสิษฐ สามารถ	
วัน - เดือน - ปีเกิด	10 พฤษภาคม 2540	
ภูมิลำเนา	62 ถนนปากน้ำฝั่งเหนือ แขวงบางพรหม เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร 10700	
ประวัติการศึกษา		
ปีพ.ศ. 2554	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดนายโรง	
ปีพ.ศ. 2557	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมวัดนายโรง	
ปีพ.ศ. 2562	กำลังศึกษาอยู่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาเทคโนโลยีมีัลติมีเดีย	
วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
มัธยมศึกษาปีที่ 3	โรงเรียนมัธยมวัดนายโรง	ปี พ.ศ. 2554

ชื่อ - นามสกุล	นายชนาธิป งามศิริเลิศสกุล	
วัน - เดือน - ปีเกิด	10 มกราคม 2540	
ภูมิลำเนา	269/73 ซอยริมคลองซึกพระ ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700	
ประวัติการศึกษา		
ปีพ.ศ. 2554	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม	
ปีพ.ศ. 2557	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม	
ปีพ.ศ. 2562	กำลังศึกษาอยู่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน สาขาเทคโนโลยีมีัลติมีเดีย	
วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
มัธยมศึกษาปีที่ 3	โรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม	ปี พ.ศ. 2554
มัธยมศึกษาปีที่ 6	โรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม	ปี พ.ศ. 2557